The Latvian Newspaper for Canada and U. S. A.

Published twice weekly by the Latvian Relief Society of Canada „Daugavas Vanagi".
Editor-in-Chief: ALEKSANDRS KUNDRATS.
Editorial and Business Office: 123 Huron St. Toronto, Ontario, Canada.
Telephones: EM 8-0792, EM 8-3239.
United States Editorial Offices:
New York: Editor — V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Telephone LOrraine 7-6470.
Chicago: Editor — K. KEZBERS, 2727 Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA.

WEDNESDAY, MARCH 27, 1963.

LATVIJA
AMERIKĀ

25. n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 27. martā 13. GADS

„AUTHORIZED AS SECOND CLASS MAIL BY THE POST OFFICE DEPARTMENT, OTTAWA AND FOR PAYMENT OF POSTAGE IN CASH".

Latviešu laikraksts Amerikā

Iznāk divas reizes nedēļā — trešdienās un sestdienās. Izdevējs — Latviešu aprūpes biedrība Kanadā „Daugavas Vanagi".

REDAKTORS: ALEKSANDRS KUNDRATS

Redakcija un kantoris: 123 Huron Street Toronto, Ontario, Canada. Telefoni: redakcijas — EM 8-3239, kantorim — EM 8-0792 vakaros tālrunis — 766-2001.

Nujorkas redakcijas vaditājs red. V. IRBE, 87 Ellwood St., New York 40, N. Y., USA. Tālrunis LOrraine 7-6470.

Čikagas redakcijas vaditājs red. K. KEZBERS 2727 N. Milwaukee Ave., Chicago 47, Ill., USA. Tālruņi: DI 2-2324, BR 8-8681.

Māc. J. Urdze

TICĪBAS CELĀ

Patiesība un vienkāršība ir nedalāmas. Tā arī ticības ceļā nav it nekādu problēmu, ne arī pierādījumu, bet ir tikai gājēji paši. Tikai pie viņiem var redzēt un ar viņiem var piedzīvot, kas tas par ceļu, pa kuru tie iet. Jēzus apliecina: „Es esmu ceļš", „nāc man līdzi", „tici tikai", — nekādu izskaidrojumu, viss ir tik vienkāršs, par daudz vienkāršs, lai gudrie varētu viegli sekot. Nekas nav šai ziņā mainījies, tikai paliek nesaprotami, kāpēc cilvēki grib ticības lietas gudri citiem zināmas darīt. Vai mūsu teoloģiskā spriešana grib filozofijā ienest ticības lietas, jeb vai nenotiek otrādi, ka filozofija padara mūsu ticības lietas neskaidras, problēmatiskas?

Daudzi šodien saka, ka mums vajaga dabas zinātnes mācību un citas mūsu laika zinātnes saskaņot ar bībeles mācību, un tāpēc rodoties problēmas. Taču šie cilvēki vairāk nopūlas ap bībeles vārdiem un mēģina tos aizstāvēt vai arī pat labot, lai iegūtu saskaņu ar zinātni. Turpretī gars, ko apliecina Dieva vārdi, paliek nepazīts un noliegts, burts nokauj un lielā cilvēka prāta problēmatika tiek pārcelta uz bībeli. Bez šaubām, bībelei ir vienmēr ar dažādām dažādu laiku zinātnēm, kuras viena otru atvieto, tieša saskare. Dieva vārds apgaismo, rāda mums laika notikumus mūžības gaismā, parāda viņu īsto nozīmi lielajā notikumu sakarībā un secībā. Taču pats Dieva vārds nekad nav cilvēka prāta atziņa, kas gribētu sacensties ar laika gara atziņām. Tas paliek arī vienmēr kā dāvana vientiesīgiem — kā gaisma tumšā. Šī gaisma ir vajadzīga visiem. Tā ir ticības ceļā — ticīgo sirdīs un sejās. Kad visas malduguns izdziest, paliek tikai šī vienīgā gaisma un tad redzēt dzīvi ir ieraudzīt, cik bezgaligs ir zaudējums. Tāpēc šī gaisma atspīd visiem cilvēkiem viņu sāpēs un priekos, dvēseles un miesas vajadzībās, — apgaismo dzīvi, lai to nekad nezaudētu. Dzīve ir vairāk nekā tikai domāšana vien; jau savās sāpēs tā ir nepazīta, un tomēr ļoti liela. Ticībā šī dzīve ir visās lietās dzīve ar Dievu — Jēzus iet pa mūsu ceļiem —; ticības ceļš neved ārpus grūtībām, bet cauri tām.

Ticības ceļā iet Dieva Dēls Jēzus un tātad šai pasaules nabadzībā nāk viņa godība, viņa spēks, viņa bagātība, debess notikumi, debess valstība zemes virsū. Ticības ceļš ir nozīmēts Dieva lietās zemes virsū. Arī vārdi, Jēzus tad atbrīvo no nešeit bez mūsu iepriekšējas zināšanas, tikai uzticībā, padevībā, paklausībā, Tēva apliecībā visās lietās mēs esam ar viņu.

Tāpēc šai ceļā ir tik liels svētums un tik lieli notikumi, ka visi pierādījumi izzūd. Tā gāja un iet Jēzus, tā iet ar viņu ticīgie. Kas viņu sastop, tam ir, kaut vai pašam savu sāpju priekšā, jāizšķiras iet ar viņu vai ne. Ļoti liela ir Dieva godība Jēzū, tai nevar neviens bez izšķiršanās vairs paiet garām. Taču daudzreiz mēs savu neticību nosaucam par ticības ceļu — ejam vieni savā dzīvē un domājam, ka ticam, — tur tad arī cenšamies daudz no sevis ko darīt ticības lietās citu labā un nenojaušam, ka šis mūsu izrīcības pie cilvēkiem ir bieži tikai ticības un lūgšanas trūkums Kristus priekšā. Tā var arī daudz par daudz runāt, bet ejot ar Jēzu ir jāuzskata cīņa ar gariem, kas gūsta cilvēkus, lai tie nedzirdētu un nesaprastu. Aizlūgšana par brāļiem un māsām ir vairāk vajadzīga nekā vārdi. Jēzus tad atbrīvo no neredzamām saitēm. Jēzus sacīja: „Tēvs, pagodini savu vārdu. Tad balss no debesīm nāca: es to esmu pagodinājis un to atkal pagodināšu" — Jēzus sacīja tālāk: „šī balss ne manis, bet jūsu dēļ ir notikusi. Tagad ir pasaules tiesa, tagad šīs pasaules virsnieks taps izmests ārā". — Jāņa ev. 12,28-31.

Ticīgiem arī ir jāizšķiras, vai viņi grib iet ticības ceļu — Dieva valstība nepastāv vārdos, bet spēkā. Ļoti grūta ir šī izšķiršanās, jo šķiet, ka lūgšanas dzīvei arvien pietrūkst laika. Daudz kas cits, saimnieciski pienākumi, saistības un pēdīgi parastā dienas gaitā paņem laiku. Tā bieži izšķiršanās laika trūkuma dēļ paliek nenozīmīga. Taču šāda dzīve nav ticības ceļš. Ticības ceļā ir vispirms paklausība tam Kungam visās lietās, un tā ir ļoti noteikta. Tā ienāk tas Kungs mūsu saistībās, mūsu pienākumos un tad izzūd pār mums apsūkļu apslēptā vara. Tā mēs topam brīvi ticības ceļam, lai mēs būtu ar Jēzu pie brāļiem un māsām un visās lietās.

Daugavas Vanadžu Kanadas vadība. Uzņēmumā no kreisās: pr-ces vietn. Monika Jonāne, pr-ce Ilga Breikša un sekretāre - kasiere Milda Vītola.

Vašingtona maina aizsardzibas politiku

SAV. VALSTIS TUVOJAS MILITĀRAM IZOLĀCIONISMAM. RIETUMEIROPA VAR PALIKT BEZ AMERIKĀŅU KARASPĒKA. AIZJŪRAS BAZES TIEK PAMAZĀM LIKVIDĒTAS.

Vienota Rietumeiropa sevī sasķata jaunu pasaules karu — militāri un saimnieciski līdzīgu Sav. Valstīm un Padomju Savienībai. Un, jo lielāka kļūst šī Rietumeiropas neatkarības kāre, jo vēsākas paliek attieksmes ar Sav. Valstīm. Pēc militāras un saimnieciskas neatkarības cīnīdamās, Rietumeiropa tomēr ar vislielākām bažām skatās uz Ziemeļamerikas kontinenta pusi un aina nav nekāda iepriecinoša. Rietumeiropai ir gan lielas izredzes iegūt savu iecerēto neatkarību, bet, pēc tās sniedzoties, ir tikpat lielas izredzes palikt bez līdzšinējā Sav. Valstu pabalsta. Bez tā Rietumeiropa gan gribētu iztikt, bet praktiski to vēl nevar atļauties.

Pašreiz Rietumeiropas brīvo nāciju militāristus un politiķus ļoti uztraucnepārprotamā Sav. Valstu nostājas maiņa aizsardzības stratēģijā. Lietpratēji šai jautājumā paskaidro, ka amerikāņu aizsardzības politikas maiņa notiek četrās dažādās pakāpēs.

Pēc 2. pasaules kara noslēguma, tiklīdz Rietumu sabiedroto un Padomju Savienība dramatiski ba bija paputējusi, amerikāņi uzsāka savu aizjūras bāzu izveidošanu un dažu gadu laikā divdesmit piecās dažādās valstīs bija izbūvētas astoņdesmit bāzes — zemes, jūras un gaisa spēkiem. Tagad tās, pamazām, tiek likvidētas. Bāzu radīšana prasīja pasakainus kapitālus, Sav. Valstu vēsturē nepieredzētu politisku laipošanu. Šodien amerikāņi jau izvākuši vai gatavojas izvākt bumbvedējus un vidējo distanču raķetes no Anglijas, Itālijas, Turcijas, Marokas, Spānijas, Francijas un Guamas.

Otrkārt, lai mēģinātu izvairīties no atomkara ar Padomju Savienību Vašingtona nolēmusi iet divus ceļus. Vispirms, mēģināt atrunāt Rietumeiropas sabiedrotos no nacionālu atomarsenālu veidošanas. Vismaz Francijas gadījumā tas amerikāņiem neizdosies. Prezidents de Golls uzsver, ka tieši tādēļ, ka ar laiku Sav. Valstis savu karaspēku no Rietumeiropas izvāks, Francijai nepieciešami pašai savi atomieroči. Atomkara iespēju samazināt amerikāņi vēl domā, pēc iespējas samazinot atomieroču daudzumu Rietumeiropā.

Pentagona lietpratēji paskaidro, ka, jo mazāk atomieroču, jo mazāka iespēja to pārsteidzīgai lietošanai.

Trešais solis aizsardzības politikas pārkārtošanās saistīsies ar amerikāņu karavīru atvilkšanu kā no Rietumvācijas, tā arī citām pasaules daļām, aizsardzības mugurkaulu veidojot uz Sav. Valstu zemes, kara gadījumā palaujoties uz ātru transportu spēku nosūtīšanai kur tas vajadzīgs. Un ceturtkārt, sagaidāma pilnīga aizsardzības pārorientēšanās, no bumbvedējiem pārslēdzoties uz raķetēm — starpkontinentālo Minuteman un Polaris atomraķetēm.

Kā jau agrāk minēts, Rietumeiropa negrib būt mūžīgi atkarīga no Sav. Valstīm. No otras puses, Sav. Valstis negrib mūžīgi uz saviem pleciem nest Rietumeiropas aizsardzības nastu, jo sevišķi, ja katru dienu jāsastopas ar gadījumiem, kur Rietumeiropas nācijas nepilda savu pienākumu daļu Ziemeļatlantijas organizācijā.

Rietumeiropas neapmierinātība ar Sav. Valstīm (un otrādi, tomēr nav noteicošais faktors, kas liek Vašingtonas aizsardzības plānotājiem mainīt līdzšinējo stratēģiju. Vēl tikai pirms pāris gadiem, relatīvi runājot, Sav. Valstis ar karu Rietumeiropā neko daudz neriskēja. Bet līdz ko

(Nobeigums 8. lpp.)

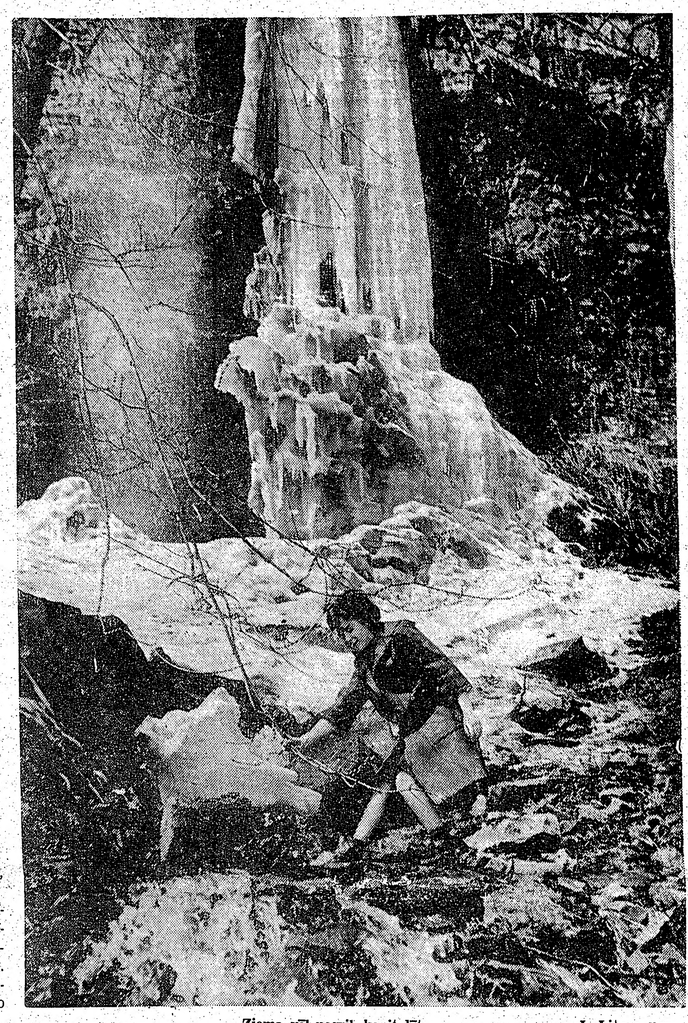

Ziema vēl negrib kapitulēt. J. Liģera uzņ.

Francija izmēģina atombumbu

PIEAUG PRETESTĪBA PRET PREZIDENTU DE GOLLU. PADOMJU SAVIENĪBAS NEDIENAS VIDEJOS AUSTRUMOS. KOMŪNISTU LIELIE TURPINA NAIDOTIES

Dienā, kad visa Alžīrija atzīmēja Evianas noligума vienu gadu jubileju, kas atnesa Alžīrijai neatkarību no Francijas, franču zinātnieki Saharas tuksnesī izmēģināja jaunu atombumbu, liekot saprast, ka paredzēta vesela mēģinājumu serija. Lai gan franči rīkojās savu tiesību robežās, notikums izsauca veselu sašutuma vētru. Ministru prezidents Ben Bella nekavējoties sasauca ārkārtēju padomes sēdi. Uz ārkārtēju sesiju sanāca Alžīrijas parlaments un sākās plānu kaldināšana Evianas līguma grozīšanai. Ben Bella gribētu atņemt Francijai tiesības nodarboties ar atomieroču izmēģināšanu Alžīrijas territorijā. Sarunas abu valstu starpā šai jautājumā ir neizbēgamas. Bet, ja prezidents de Golls grib turpināt savu atompolitiku, un to viņš noteikti grib, Saharas tuksneša izmēģinājumu lauki viņam absolūti nepieciešami.

Varbūt, ka Alžīrijas reakcija nebūtu bijusi tik krasa, ja Francija par savu nodomu būtu informējusi Alžīriju jau pirms notikuma. Varbūt, ka reakcija būtu bijusi maigāka, ja atombumbas izmēģināšana nebūtu notikusi Evianas līguma parakstīšanas gada dienā. Tagad Alžīrijai liekas, ka Francija atklāti smejas par tās neatkarību — kas maksāja 300.000 dzīvību — un, ja ar to nerēķinājās šoreiz, var nerēķināties arī nākotnē.

Franču atomsprādziens Alžīrijas dienvidrietumos nostādīja ministru prezidentu Ben Bellu ļoti delikātas situācijas priekšā. Viņš un viņa valdība stāv pret mēģinājumiem vispār, nemaz nerunājot par tādiem Alžīrijas territorijā. No otras puses atkal pārāk asi pret Franciju viņš arī nedrīkst nostāties. Vispirms jau tādēļ, ka franči rīkojušies savu tiesību robežās un arī tādēļ, ka saimnieciski Alžīrija ir pilnīgi atkarīga no Francijas palīdzības. To zaudēt būtu nesalīdzināmi vieglāk nekā to atvietot.

Pagājušās nedēļas atombumbas mēģinājums izsauca protestus ne tikai kā visā Afrikā, bet arī atbruņošanās konferencē Ženēvā. Tā kā Francija šo konferenci boikotē un, līdz ar to, krievi frančiem tieši klāt nevarēja tikt, Maskavas delegāti uzbruka Sav. Valstīm un Anglijai, apgalvojot, ka franču atomieroču mēģinājums noticis amerikāņu un angļu interesēs.

DIENVIDAMERIKAS LIETUVJU KONGRESS URUGVAJĀ

Pa trim gadiem reiz kādā no Dienvidamerikas valstīm notiek lietuviešu kongress. Iepriekšējais kongress notika Argentīnā, Buenosairesā, bet šogad lietuvju delegāti no Dienvidamerikas pulcējās Montevideo, Urugvajā.

Kongresa laikā notika arī sarīkojumi ar lietuviešu koru, solistu un dejas kopu piedalīšanos īpašas lietuvju programmas raidīja arī radiofons un televīzija.

Kongresa prezidijā darbojās: A. Petraitis no Argentīnas, prel. P. Ragažinskis no Brazilijas, Dr. J. Sungailas no Kanadas, Lietuvas pārstāvis Urugvajā A. Grišonas, Z. Juknevičius no Argentīnas, V. Dorelis no Urugvajas, organiz. komit. priekšsēdis K. Čibiras, — Lietuvas sūtniecības preses atašejs, A. Balčiūnas no Argentīnas un inž. St. Babronis no Argentīnas.

FRANČU STRĀDNIEKI PRETOJAS DE GOLLAM

Franču valdības un nacionalizēto rūpnīcu arodbiedrību pārstāvju sarunas vēl vienmēr nav devušas nekādus rezultātus. Nevērojot prezidenta de Golla draudus, 240.000 ogļraču turpina streikot. Viņiem laiku pa laikam pievienojas strādnieki arī citās rūpniecības nozarēs un rezultātā var sacīt, ka Francijas darba frontē chaoss ilgst jau trīs nedēļas. Lietpratēji franču valdības tonī saskata zināmas pārmaiņas un pareģo, ka streiks novedīs pie vismaz daļējas ogļraču prasību apmierināšanas — to starpā augstākām algām un īsākas darba nedēļas. Tas būtu pirmais gadījums, kad, kopš atgriešanās pie varas, prezidentam de Gollam nav izdevies uzspiest savu gribu.

KOMŪNISTI ZAUDĒ VIDĒJOS AUSTRUMOS

Padomju Savienības Chruščevu pēdējā laikā piemeklējušas daudz un dažādas nelaimes. No nedienām savās mājās līdz nesaskaņām ar Pekingu līdz galīgai sakāvei Vidējos austrumos notikumi liekas kā sazvērējušies pret Maskavas pasaules valdīšanas plāniem.

Ja arī Chruščevs un Maocetungs satiekas komūnistu galotņu konferencē, no tās neko lielu sagaidīt tomēr nevar. Nesaskaņām turpinoties, zaudētāji ir abi. Kamēr Maocetungs pretojas Padomju Savienības politikai, Chruščevam tiek taupīts pirmā un lielākā komūnista gods. Tai pašā laikā komūnistu Ķīnai jāiztiek bez ļoti nepieciešamās Padomju Savienības militārās un saimnieciskās palīdzības. Pašreiz krievi ķīniešiem nedod gandrīz neko. Pārtraukti visi sūtījumi komūnistu Ķīnas industrializācijai. Pārtikas importi ķīniešiem jāmeklē ārpus padomju bloka. Pekingas agresiju pret Indiju Maskava neatbalsta, tāpat neceļ ne pirksta, lai ķīnieši tiktu pie savas atombumbas.

No nesaskaņām ar komūnistu Ķīnu atgriežoties pie klizmām Padomju Savienībā, jāatzīmē vairākas Chruščeva personīgas neveiksmes. Kā tagad noskaidrojies, Chruščeva plāns padomju rūpniecības decentrālizētai pārraudzībai bijis jānomet zemē, atgriežoties pie Staļina laika centrālizācijas. Nekas nav iznācis arī no Chruščeva lauksaimniecības plāniem. Pašreiz jaunākais — piena produktu pavairošanai audzināt kamieļus. Valdības ierēdņu starpā tā pieaugusi kukuļu ņemšana, krāpšana un launprātīga ņemšakulība, ka bijis atkal jāķeras pie vecām Staļina zālēm — lodes. Šī gada februārī vien šādā ceļā valsts ierēdņu skaits samazinājies par astoņpadsmit.

Ļoti, ļoti grūtas dienas komūnisms pašreiz pārdzīvo Ziemeļafrikā un Vidējos Austrumos. Apvienotās Arābu Republikas prezidents Nassers, kas savā laikā dzīvoja no Padomju Savienības palīdzības, tagad visus komūnistus sabāzis cietumos. Pēc revolūcijām tas pats noticis Irākā un Sirijā. Chruščevam nākas samierināties ar nepatīkamo faktu, ka, neskaitot Lebānu, komūnistu partijas aizliegtas visā arābu pasaulē — ieskaitot Alžīriju, Tunisiju un Maroku. Tieši tanīs četrās valstīs, uz kurām Chruščevs cerēja visvairāk — Apvienotā Arābu Republikā, Irasā, Sirijā un Alžīrijā — komūnistiem tagad klājas visgrūtāk.

LATVIJA

25, n-rs. TREŠDIEN, 1963. GADA 27. MARTĀ

Abonēšanas maksa ASV un Kanadā: par mēn. $ 1.50; 3 mēn. $ 4.50; 6 mēn. $ 8.50; par gadu $ 16.00.

Sludinājumu maksa: sludinājumu daļā $ 1.60; tekstā $ 3.20 - $ 6.40 par vienas collas slejas telpu.

Redakcija patur tiesības manuskriptus saīsināt.

Neizlietotos manuskriptus neuzglabā, bet uz vēlēšanos sūta atpakaļ, ja pievienota pastmarka.

Ar autora vārdu vai iniciāļiem parakstītajos rakstos izteiktās domas var neatbilst redakcijas viedoklim.

ZVIEDRU LAIKRAKSTA PAKALPOJUMS MASKAVAI

UZ TO REAĢĒJA DV ZVIEDRIJAS VALDES PRIEKSSĒDIS L. TALTERS

Stokholmā (Skr.) — Vienu no pēdējo gadu dziļākajiem sašutumiem visai Zviedrijas baltiešu kolonijai, sevišķi latviešiem, sagādāja Dagens Nyheter 26. februāŗa numurs, kas vēlreiz liecināja, kāda bīstama tendence sāk izpausties šai laikrakstā, ko tagad rediģē prosovjetiskā liberālisma apsēstais O. Lāgerkrancs. Nav zināms, vai tiešā Maskavas režijā vai arī pēc galvenās redakcijas rīkojuma, bet sakarā ar Izvestijas rakstu par 7 izdotā igauņu „brīnišķīgo" dzīvi dzimtenē uz Tallinu bija devies DN Maskavas korespondents Larss Bringerts. Viņš tur ticies ar 6 izdotiem igauņiem (septītais nebijis sastopams, jo ar kādu zvejas trāleri atradies jūrā) un ieguvis no viņiem plašu „informāciju," kā tiem veicies pagājušajos 16 gados pēc melnās dienas 1946. g. 25. janvārī, kad padomju vergu kuģis Beloostrovs ar 146 baltiešu karavīriem atstāja Trelleborgu. Pilnīgi ignorējot neapšaubāmo patiesību, ka padomju apstākļos tāda vienkāršu pilsoņu sapulcēšanās ārzemju žurnālista iztaujāšanai var notikt tikai ar čekas ziņu un iepriekšēju rūpīgu sagatavošanu, kā arī to, ka sapulcētie nemaz nevar runāt citādi kā tikai to, kas atbilst padomju propagandas interesēm, Bringerts tad nu bija ieguvis lielākiem foto attēliem puškoto stāstu, kurā baltiešu karavīru traģēdija pārvērsta par skatu lugu. Braucienā no Trelleborgas līdz Liepājai ļoti vētraina jūŗa, bet citādi nekādu jaunumu. Liepājas gūstekņu nometnē baltiešiem darbs virtuvē, tikai vāciešiem drusku smagāki pienākumi. Pēc Liepājas gūstekņu nometne Rīgā, kur atkal nekāda jaunuma. Izdotie „palīdzējuši" celt kādu fabriku. Tad baltieši atšķirti un pārvesti „filtrācijai" uz citu nometni Rīgā. Jau 1946. g. augustā kādā jaukā rītā visiem paziņots, ka viņi amnestēti un var atgriezties dzīvē. Kā 6 igauņi (viens tomēr no „jaukās" nometnes izbēdzis), tā visi 130 latvieši un 9 lietuvji! Kāpēc gan par šo „celo" lietu klusēts veselus 17 gadus, par to nav ticis skaidrībā arī DN korespondents. Saņemtas tikai pavisam muļķīgas atbildes ar žēlošanos par iestāžu biokratismu . . .

At tiešām slavējamu ātrumu un vajadzīgiem precīziem materiāliem uz DN 26. februāŗa pakalpojumu Maskavai reaģēja DV Zviedrijas valdes priekšsēdis L. Talters. Tai pašā dienā viņš sastapās ar vienu no DN redakcijas locekļiem, un nākamās dienas numurā plašā veidā parādījās viņa paskaidrojumi. 6 intervēto igauņu apgalvojums, it kā jau 1946. g. augustā visi izdotie baltieši būtu amnestēti, nav pareizs, bija norādījis L. Talters un nolicis priekšā kāda izdotā latviešu virsnieka vēstuli, kas vēl 1959. g. janvārī rakstīta no Amuras apgabala. Vēstulē lasāms, ka bez paša rakstītāja vēl citi „celabiedri" (t. i. izdotie latvieši) atradušies spaidu darbu nometnē. Jau pēc Beloostrova pienākšanas Liepājā visi virsnieki, 22 latvieši un 7 lietuvji, atšķirti no pārējiem. Latviešu ārsts H. Atvars - Eichfūss aizsūtīts uz Maskavu, kur pēc pratināšanas pazudis (Atvars - Eichfūss bija bada streika vadītājs internēšanas nometnē Zviedrijā). Kādam no izdotajiem virsniekiem vēlāk izdevies no Sibirijas deportācijas izkļūt uz brīvo pasauli. Viņš ir uzrakstījis liecību par notikumiem pēc izdošanas, un šī liecība parādīta DN redakcijas loceklim. Jau uz Beloostrova piedzīvota necilvēcīga apiešanās un lamāšanās, kā arī aplaupīšana. 1946. g. vasarā izdotie latvieši pārvesti no Rīgas uz Jelgavu. Cita starpā tur vajadzējis rakstīt liecinājumus, it kā uz bada streiku Zviedrijā pamudinājuši zviedru militāristi un kapitālisti. Rīgas nometnes laikā notikusi smaga piekaušana. Daudzi notiesāti ar 25 gadiem izsūtījumā uz Sibiriju. Latviešu kolonijai Stokholmā tikai par 35 no visiem 130 izdotajiem leģionāriem ir ziņas, ka viņi dzīvi. Ekšē internēšanas nometnes bijušais priekšnieks vēlāk šaņēmis vairākas vēstules no izdotajiem vāciešiem, bet nevienu no izdotajiem baltiešiem. Būtu ļoti patīkami, ja DN varētu sagādāt tādu pašu izdoto latviešu grupas attēlu, kādu laikraksts iespiedis, rādot izdotos igauņus, teicis L. Talters.

VISĀ PASAULĒ

Tā kā Japānu bieži piemeklē postoši taifuni, japāņi nolēmuši uz augstā Fudžijama kalna celt radāra staciju, kas laikus brīdinātu no tuvojošamies taifuniem.

Japānu zvejnieki izmēģinās citu jaunizgudrojumu, lai iegūtu lielāku nozveju. Peldoši magnētofona atskaņotāji mēģinās „pierunāt" zivis doties izliktajos tīklos. Japāņu zinātnieki pēc 10 g. mēģinājumiem atraduši iespējas uztvert zivju un vēžu „valodas" skaņas, kuŗas tie pārraidīs atpakaļ ūdens iemītniekiem, tādējādi sekmējot bagātākus lomus.

☆

Turku mechaniķis izgudrojis ierīci, kas aptur auto motoru, kad eļļas līmenis nokrities zemu. Spuldze uz instrumenta paneļa norāda, kāpēc motors apstājies.

☆

Slavenais admirāļa Ričarda Bairda buru kuģis Lācis (Bear), ar kuŗu admirālis divas reizes sasniedza antarktiku un kuŗš 45 reizes ceļoja uz arktiskiem apgabaliem, nogrimis vētrainā jūŗā 250 jūdžu dienvidos no Jaunskotijas. Velkonis mēģināja kuģi pārvest uz Filadelfiju, kur tas būtu pārvērsts jūrniecības muzejā. 30 pēdu augstie viļņi tomēr slaveno kuģi salauza divās daļās.

☆

Aleksandra Dimā romānu Kamēliju dāma sērs Frederiks Aštons, angļu karaliskā baleta vadītājs, pārstrādājis baletā. Mūzikāli tas pieskaņots Franča Lista B minora sonātai. Pirmizrādē galvenās lomas jaunajā baletā Margerita un Armands dejoja Margota Fonteina un Rudolfs Nurejevs. Izrādi apmeklēja karaliene - māte un princese Margareta ar vīru ērlu Snoudenu.

☆

Mākslīgu balss veidotāju izgudrojis britu zobārsts. Ierīci var piestiprināt augšējai zobu platei. Tā sastāv no elektromagnētiski vibrējošas diafragmas, kuŗai strāvu pievada miniatūra baterija. Ierīce domāta tiem, kam nedarbojas balss saites.

☆

Gandrīz pilnīga aizsardzība pret malāriju sasniegta laboratorijas mēģinājumos ar speciālu medikamentu CC 1501.

G. A. FALLIS, Q.C., B.A., LL.B.
BOUCK, HETHERINGTON, FALLIS & DOUGLAS
BARRISTERS AND SOLICITORS
EM 3-4451 365 BAY STREET TORONTO 1.

NOSLEPKAVOTIE VIRSNIEKI

Ir zināms, ka krievi 1942. gadā Vladimirā uz nāvi notiesājuši Armijas štāba pulkvežleitnantu Andreju Blauu un noslepkavojuši. Kļuvis zināms, ka tanī pašā laikā Vladimiras cietumā noslepkavots lielāks skaits Latvijas armijas virsnieku, starp tiem arī Tehniskās divīzijas štāba pulkvedis Kalķis, Auto-tanku pulka pulkvežleitnants Klipsons un Aviācijas pulka pulkvežleitnants Jēre. Pārējo noslepkavoto virsnieku vārdi nav uzzināti.

Krievu okupācijas varas 1941. gadā apcietinātie Latvijas armijas virsnieki Krievijā turēti vairāku pilsētu cietumos, kur tad masu slepkavībās nošauti ar parasto čekistu šāvienu pakausī, tāpat kā poļu virsnieki Katiņā. Vladimiras cietumā atradusies lielākā virsnieku grupa, no kuŗas uz vergu nometnēm, cik zināms, nav nosūtīts neviens, bet visi noslepkavoti. Ir kļuvis arī zināms, ka uz Krieviju aizbēgusi Latvijas nodevēju grupa ar Kirchenšteinu un Vili Lāci priekšgalā, ir iestājusies par latviešu virsnieku noslepkavošanu, tā kā šo mocekļu asinis ir lipušas pie šo nodevēju rokām.

Neviens krievu slepkava nav sodīts, bet tie apbalvoti, jo arī Chruščevs tos uzskata par krievu patriotiem, kas tikai apkaŗojuši ienaidniekus. Kā kuriozitāti var uzskatīt to, ka Vladimirā izsūtījumā jādzīvo „iztirītajam" bijušam varas vīram E. Berklavam.

Dagmāra Vallena

ĢENERĀĻA ATKALREDZĒŠANĀS AR BUDAPEŠTAS ČIGĀNIEM

Uzņēmumā no kr.: LA Čikāgas redaktrise D. Vallena, ģen. Vilburs, lekciju cikla financētājs Franks Fliks un paneļa dalībnieks plkv.. R. Mullers.

„Kalposim vairāk nekā tikai ar lūpām" — tā saucas lekciju cikls, ko Flika - Rīdija firma Bensenvillē pie Čikāgas kopā ar citiem vietējiem iestādījumiem noorganizējusi pavasaŗa sesijai, kat katru svētdienas pēcpusdienu kāds ievērojams runātājs, kā: Roberts Morriss, Leonards Rīds, Viljams Obermillers, Hovards Keršners runā par tematiem, kas tēmēti pilsoņu pienākuma apziņas un patriotisma iedvesmei. Pretēji līdzīgām lekciju serijām, kas nereti izbeidzas pirms noteiktā laika klausītāju trūkuma dēļ, šī ir labi apmeklēta, un klausītāju pulka vidū var redzēt dažu labu veikalu pasaulē visai svarīgu personu.

Svētdien, 17. martā, par apstākļiem satelitvalstīs tur runāja atv. ģenerālis Viljems H. Vilburs, kas 2. pasaules kaŗā izcēlies Afrikas un Itālijas kaŗa laukos un apbalvots ar ASV Kongresa goda medaļu. Ģenerālis bija nule kā atgriezies no ceļojuma pa zemēm aiz dzelzs aizkara. Pad. Savienību viņš pirmoreiz apmeklējis 1935. g., pēc tam 1946., 1947., 1950., 1951., 1953., 1954., 1956., 1959., 1960., 1961. un 1962. gadā, un bez tam apbalvots ar asu aci, tā nu viņa vērtējums ļoti atšķirās no tām tūristu odām, kas pēc vienreizējas desmit dienu Potjemkina paveida tūres parasti parādās laikrakstos un žurnālos. Ja arī viņš nenoliedz manāmu saimniecisku augšupeju Pad. Krievijā, tad viņš turpat arī atgādina satelītu bezticamo stāvokli, kad Pad. Krievija uzspiež tiem pirkt izejmateriālu par ļoti augstām cenām, un pēc tam atpērk gatavos produktus par ļoti zemu samaksu; tāpēc nedrīkst aizmirst, ka līdz ar satelitvalstīm krievi ieguvuši arī daudzus pasaules mērogā svarīgus ekonomiskus iestādījumus.

Uzplaukumam Dienvidslavijā ir vēl īpatnējāka sakne: katru gadu Sav. Valstis diktātoram Titu uzdāvina kviešus, ko Tito pārdod saviem pavalstniekiem par baltu naudu, lielīdamies par savas ražas pārprodukciju. Tādējādi Tito pēdējo 10 gadu laikā iemēnis 2 miljardu dolaru. „Komūnisms Dienvidslavijā bez Sav. Valstu palīdzības būtu sabrucis jau pirms 6 vai 7 gadiem," ģen. Vilburs teica.

Lekciju uzsākot, ģenerālis aizrādīja, ka komūnismu vislabāk var analizēt zemēs, kur tas nesen kā uzspiests, jo tās ir Rietumu pasaulei piederīgas zemes, kas pazīst brīvību, kurpretim krievu tauta to nekad nav pazinusi. Lai arī katra no šīm zemēm atšķiras kā īpatnēja, tā problēmu ziņā, tad šādos apstākļos vēl vairāk izceļas tās parādības, kas tieši pēdējā laikā novērojamas visās šīs zemēs. „Tas ir komūnisms," ģenerālis teica, tās iztirzādams. Protams, šai ziņā viņa domas visai krasi atšķiras no Amerikā izplatītā filozofiskā uzskata par šo mācību. Šai sakarā bez vispār atzītiem faktiem, kā personīgās brīvības trūkuma un kristīgo vajāšanām, viņš pieminēja arī iedzīvotāju garīgo pagrimšanu — visur manāmo, vārdos neizteicamo trulumu, pat dzīvi. Ļaudis tur dzīvo vienai dienai. Nozieguma mainījies. Aiz robežas, kur uzcelts četrkārtīgs dzeloņstiepļu žogs,aiz kuŗa svaigi ecētas zemes strēmeles, sargu torņi ar sargiem un sargu uzraudzītājiem, un nerimtīgi cirkulējošu zemidotāju patruļas, ir zeme, kas piederīga, kuŗā pusē viņa grib paiikt, un tomēr . . . Runājoties ar ģenerāli,arī tagad pat sveši cilvēki tur nav slēpuši savu naidu pret krieviem. Dīvaini, ka viņi nejūt naidu pret amerikāņiem, tikai rezignēti nosaka: „Viņi jau laikam nesaprata situāciju". Ģenerālis atzīstas, ka šāda piedošana vienošanās 15 min. laikā, par 9 rubļiem. Gadījumā, ja viens no laulātiem nav klāt, tam spriedumu paziņo ar pastkarti.

UNGĀRIJA

Salīdzinājumam ģen. Vilburs attēloja apstākļus 4 satelitos, vispirms stāstīdams par Ungāriju, kas viņam sevišķi mīļa jau no 1923. g. Protams, tagad tur viss

GLEZNOTĀJA ERNA GEISTAUTE AFRIKĀ

Kopš pag. gada beigām Kenijā, britu koloniju Austrumafrikā, apceļo gleznotāja Erna Geistaute, kas tur ieradusies pie savas dzīves biedra Pāvila Klāna, vācu televīzijas filmu produkcijas Windrose asistenta. Gleznotāja kopo materiālus un krāj iespaidus jaunām rosmēm Melnā kontinenta plašajos austrumu apgabalos, lai īstenotu tās jaunos gleznieciskos meklējumos. Viņas pēdējās izstādes Kopenhāgenā un Upsalā, kā zināms, bija veltītas dienvidu tematikai, kuŗai impulsu deva Sicilijas daba un cilvēki. Visi šo abu izstāžu darbi izpārdoti. Afrikā Erna Geistaute meklē iespējas savu atziņu padziļināšanai īpaši krāsainības un krāsu kompozicijas jautājumos, turpinot arī abās iepriekš minētās izstādēs parādītos meklējumus laikmetīgāku izteiksmes līdzekļu pielietošanā.

Par savu Afrikas apmeklējumu Erna Geistaute raksta:

„Esmu skatījusi Melno kontinentu gan no gaisa, pārlidojot Ziemeļafriku, gan no zemes, vērojot dabu un iedzimto ciltis no Mt. Kenya rietumos līdz ostas pilsētai Mombasai austrumos, Indijas okeana piekrastē. Vairāku mēnešu ceļojumos esmu nākusi pie atziņas, ka Afrika joprojām ir neizpētīts kontinents ne tikai no zoologu, ģeologu, ģeogrāfu, antropologu un politiķu viedokļa, bet arī no gleznotāju skatījuma. Dienvidzemju dabas koloŗits šeit izpaužas citādi nekā, piem., Eiropas dienvidos — krāsainība Afrikā nav uzbāzīgi skaļa, tveŗami tuva, bet slēpjas horizontālā un vertikālā izplatījuma bezgalīgajos dziļumos. Iedzīvotāju tumšā ādas krāsa savukārt rada jaunas problēmas īpaši tāda gleznotāja portretēšanas mākai, kuŗa palete pieradusi pie citu platuma gradu gaismām un ēnām. Afrika šais mēnešos man kļuvusi tuva ne tikai kā māksliniecei, bet arī kā cilvēkam, kuŗš pēc civilizētās pasaules steigas, drūzmas un saspiestības nonāk tiešā kontaktā ar bieži vēl neskartu dabu, primitīviem ļaudīm un dzīves apstākļiem."

Erna Geistaute Afrikā veikusi arī jau pirmos pasūtinājumu darbus, gleznojot portretus Kenijas sabiedrības pārstāvjiem, farmeŗiem, medniekiem un tirgotājiem, un viņas Afrikas dabas ainavas un zvēru gleznojumi izstādīti gan Brauna mākslas galeŗijā Nairobi, gan ekskluzivajā Safari klubā Naniuki tuvumā, kas pieder ASV un Eiropas naudas magnātiem un ko pārzina triumvirāts ar amerikāņu filmaktieri Viljemu Holdenu priekšgalā. Dažādu pasaules daļu pārstāvji no saimnieciskām, kultūras, politikas un zinātnes aprindām šeit uzkavējas savu ceļojumu pārtraukuma laikos, prazdami novērtēt arī šeit izstādīto gleznotāju darbus.

Pēc atgriešanās Eiropā šajā pavasarī Erna Geistaute nolēmusi Afrikā gūto pieredzi un materiālus izvērtēt un sakārtot jaunai izstādei, kuŗa, cik paredzams, varēs notikt Kopenhagenā nākošā gada sākumā.

O. B.

RAKSTNIEKAM KĀRLIM IEVIŅAM 75 MŪŽA GADI

Bez godinājumiem un burzmas viņš periodikā un grāmatās izdevā va veselu virkni stāstu un romānu. Kaut Ieviņš ir lauku dievināta rakstnieks Kārlis Ieviņš 10. martā pārkāpa 75 mūža gadu cēliemeļu zemē. 1940. g. pirms boļševiku ienākšanas Latvijā Ieviņam palaimējās vēl izkļūt uz Zviedriju, kur viņš jau sen kļuvis par pilntiesīgu pilsoni.

Arī Kārlis Ieviņš, kā vairums mūsu vecās paaudzes rakstnieku, bija tautskolotājs un ilgus gadus bija skolotājs Jaunpilī. Agri viņš sāka rakstīt un agri ieguva arī atzinību. Viņa rokrakstā iesniegto dzeju krājumu Meklētāja dziesmas godalgoja Rīgas latviešu biedrības fonds un grāmatā šīs dzejas iznāca 1912. g. Pirmās grāmatas nosaukums vijies viņa darbos visu mūžu, jo Ieviņš visu mūžu ir bijis sirds skaidrības meklētājs. Un to viņš domā atradis lauku klusumā, idilliskās dabas vidū. Latvijas dabai, Latvijas vasarai Ieviņš veltīja savu otru dzeju grāmatu, kas iznāca 1923. g. ar nosaukumu Latvijas vasara. Tomēr ne dzejas Ieviņa rakstnieka vārdu atnesušas arī trimdā, bet gan proza, galvenā kārtā romāni. Pavisam mazs prozas darbs — divu bēgļu bērnu mīlestības stāsts Guntis un Daila ieguldīts Ieviņa prozas meistarības pamatos. Šo stāstu savā laikā godalgoja un dvidesmito gadu sākumā to skolu jaunatne lasīja ne mazāk aizrautīgi kā J. Jaunsudrabiņa Vēja ziedus.

Visražīgākie jubilāram bija Latvijas uzplaukuma gadi, kad dažādu paaudžu un profesiju pārstāvji, kuŗus Annabergas pilī pulcējusi Baltiešu kristīgo studentu apvienības vadība, lai referātos un draudzīgās pārrunās pievērstos mūsu kultūras jautājumiem, apskatot tos no kristīgā viedokļa.

Šie referāti un pārrunas, kā arī bībeles stundu izraisītās pārdomas pacēla sanāksmes dalībniekus vēl daudz augstāk par Annabergas pilskalnu, palīdzot tiem saskatīt un izprast gara dzīves izaugšanu no laika un telpas tālumiem līdz mūsu dienām un mums pašiem, reizē raugot skicēt arī nākotnes perspektīvas. Ka šīs perspektīvas dažkārt šķiet neiepriecinošas, pat baigas, to liecināja kā prof. A. Venskevica priekšlasījums par kristīgo dicību un kultūru, tā arī prof. E. Bleses atsūtītais referāts par latviešu zinātni, mākslinieka J. Soikāna apskats par latviešu kultūru starp citām kultūrām un beidzot — red. J. Andrupa sniegt ieskats latviešu grāmatas likteņos.

Taču reizē varēja arī konstatēt, ka trimdas latviešu kultūras sniegumi aizvadītajos svešuma gados bijuši visai ievērojami, it īpaši zinātnē un literatūrā, un iespējamais darīts arī tēlojošā, vokālajā, instrumentālajā un citās mākslās, tā iepazīstinot pasaules tautu pārstāvjus ar mūsu gara dzīves dziļumu un tās nacionālajiem elementiem. Un ja kristīgā ticība bijusi tā, kas latviešu trimdiniekiem draudzīgi pavērusi Rietumvācijas vai citu brīvās Eiropas un aizjūras zemju dievnamu durvis, lai mēs tur varētu pulcēties paši savās draudzēs un savu garīdznieku vadībā lūgt Dievu un klausīties Kristus mācībās latviešu valodā, tad mūsu nacionālā kultūra, kas kristietības caurstrāvota tāpat kā latviešu tautas sensenis labestīgā mentalitāte, paver mums cittautiešu sirdis sabiedriskajā dzīvē.

Tā kristietība un kultūra, roku rokā iedamas, līdzina savstarpējās saprašanās un sadraudzības ceļu kopīgām gaitām uz labāku, gaišāku nākotni, kur arī patlaban vēl apspiestās tautas varēs pašas veidot savu dzīvi saskaņā ar Dieva baušļiem un augstākās cilvēcības kristīgajiem tikumiem. Tādēj mums nav jāieslīgst pesimismā, pēdējā laikā vērojot slidošu tendenci latviešu trimdas kultūras dzīvē, kas ir parasta parādība ikvienas emigrācijas mūžā. Tai pretī stādīsim otru — arī jau piedzīvotu un vēsturē daudzkārt fiksētu norisi, kas mums pārliecinoši rāda, ka spaidi un varmācība rada nenovēršamu pretestību. Šīs norises rezultātā visās padomju apspiestajās tautās — arī mūsējā — kā kristietības, tā nacionālās kultūras balss ir daudz spēcīgāka, nekā mēs to šeit varam saklausīt. Un tikko ceļos nospiestā latviešu tauta varēs atkal piecelties visā augumā un runāt brīvu krūti, — mēs pārsteigti ieraudzīsim, cik dzīva gara uguns degusi šķietami atsaldētajās dvēselēs. Pie šīs uguns varēsim sildīties arī mēs, bieži jau ticībā remdenie un nacionālās kultūras rosmē atslābušie.

Protams, — šī pārlieciba nedrīkst mazināt mūsu centienus kā reiģiskās, tā kultūras dzīves tālākā uzturēšanā un kopšanā tai zemē un vietā, kur svešatnes ceļi mūs katru noveduši, jo citādi mēs nelietīgi baudītu šeit meklēto un atrasto gara brīvību. Ka mēs šo brīvību joprojām protam cienīt un lietiški izmantot, to liecināja arī Annabergas sanāksmē izskanējušās dažādās domas un viedokļi atsevišķos jautājumos, kas citādi būtu iestīguši subjektīvā vienpusībā.

Katrā ziņā sanāksmes pieņemtajiem atzinumiem varēja pievienoties visi tās dalībnieki, un tur arī rezultējās turpat trīs dienu ilgā darba svētība. Un ja nu vēl atzīmējam, ka šādas vai līdzīgas kristiešu sanāksmes Annabergā notiek ik mēnesi, tad varam tikai priecāties par garīgo rosmi, kas izstrāvo no šīs kalnā celtās pils. Par to lai pelnīta atzinība „pilskungam", māc. J. Urdzem, kā arī sanāksmju vaditājam māc. P. Urdzem līdz ar citiem šī labā darba organizētājiem un talciniekiem.

Kaut nu jau pagājušas dažas nedēļas kopš marta pirmajās dienās notikušās sanāksmes, taču tajā dzirdētais un pārrunātais nepagaisīs no atmiņas, tāpat kā dievkalpojums un vakara svētbrīdis pils kapellā, kas deva dziļu pārdzīvojumu. Un tā nebija tikai labā akustika, kas cildeni cēla mācītāju vārdus, ērģeļmūziku un dievlūdzēju dziedātos koraļus; tā bija patiesa tuvība Dievam un mūsu Pestītājam, kuŗa māciba ir cilvēku un viņu kultūras stiprākais balsts.

Vilis Lesiņš

KULTŪRAS STIPRĀKAIS BALSTS

KRISTIEŠU SANĀKSME ANNABERGAS PILĪ

MŪZIKAS SKOLOTĀJI PULCĒJAS ČIKĀGĀ

Mūzikas skolotāju kongress Čikāgā no 10.-13. martam bija pulcējis ap 2000 dalībnieku no visas Amerikas.

Starp daudzajiem priekšlasījumiem un koncertiem vislielāko atsaucību izpelnījās 1. vietas ieguvējs 1962. g. Internacionālās Van Klaiberna (Cliburn) pianists tu sacensībās — Ralfs Votapeks. Viņš spēlēja Bēthovena sonātu La mažorā Op. 2, Nr. 3, diezgan moderno Bartoka sonātu un Šūmana Fantaziju Do mažorā, op. 17. Viņa spēle bija tik izsmalcināta un valdzinoša, ka klātesošie klausījās, elpu aizturējuši. Viņš saņēma ilgus aplausus.

Kā referātā, ko lasīja Ruta Edvarde, Klīvlendas Mūzikas institūta klavieŗu nodaļas vadītāja, stāstīja, līdz šim esot ieviesies nepareizs uzskats, it kā klavieres būtu jāmāca tikai bērniem. Ir labi, ja bērnībā sāk, jo līdz ar to var sasniegt lielāku virtuozitāti, kas vēlākos gados grūti panākama, bet gados vecākie skolēni, ja regulāri strādā, var sasniegt ļoti daudz.

Pirmās dienas vakars nobeidzās ar divām operām Benjamiņa Brittena Alberts Herrings un Josefa Haidna - Linfedelta delusa.

Ļoti interesants priekšlasījums notika 12. martā par temu Dziesmu priekšnesums, to lasīja vācu operdziedone Šmite (Schmidt). Tajā pašā dienā varēju būt arī klāt koŗu koncertos. Lieliskām balsīm dziedāja Ziemeļu Teksasas Valsts universitātes koris. Visvairāk man personīgi patika Halsey Stevena - Magnificat. Šajā koŗī visi dziedātāji bija dziedāšanas klases studenti.

Vērtīgas bija šīs dziesmas, kas katra pacēla pāri ikdienai un deva ierosmi strādāt tālāk mūzas pasaulē.

Marta Cakare.

TECHNIKAS APSKATS 36. N-RS

Šajās dienās iznācis Latviešu Inženieŗu Apvienības Ārzemēs žurnāls „Technikas Apskats" 36. numurs (Oktobris - Decembris). Saturā LIAA prezidenta prof. V. Burkevica vēlējumi Jaunā gada darba posmu uzsākot „Technikas Apskata" draugu saimei, un latviešu tehniskiem darbiniekiem visā plašajā pasaulē. Inž. mech. A. Kroma plašs apcerējums par „Zinātnes atziņām maiņas laika plūsmā." Prof. Dr. ing. A. Bucholtzs savā rakstā pastāsta par Rīgas politechniskā institūta inženieŗzinātņu nodaļu, bet arch. J. Strauss par Latvijas neatkarības laika lauksaimniecības celtniecību un tās pārraudzību. Inž. J. Leimanis plašākā rakstā pakavējas pie vietējās satiksmes dzelzceļu būvēm Latvijā, tās brīvības laikā. Ph. D. N. Bojārs raksta par ceļotāju aizsardzību pasaules telpā. Plašs apskats par Latviešu techniskās terminoloģijas vārdnīcas pasākuma veiktajiem priekšdarbiem un līdzstrādniekiem. Mūžībā aizsaukto kolēģu piemiņas un jubilāru atceres. Raksti par techniskām organizācijām un to veikumiem, par latviešu technisko darbinieku centīgumu un panākumiem, par technisko literātūru un presi.

Žurnāls iznāk 4 reizes gadā, tā abonēšanas maksa $3,-. Galvenie redaktori būvinž. A. Spūrmanis un K. Ieleja.

Žurnāls ar bagātīgo saturu pelna atzinību, un tam būtu ieradāma cienīga vieta katra technisko pasākumu darbinieka grāmatu plauktos.

O. K.

Antiņš modina Ameriku

TEODORS ZELTIŅŠ

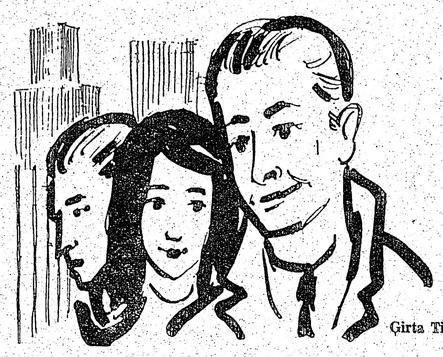

Ģirta Tiltiņa viņete.

(26. turpinājums)

Jērs samulsis palika stāvot pie Milta Bēgles, un pēkšņi viņam šķita, ka tā uz viņu runātu savādu, vārdos neizsakāmu valodu. Tā bija tāda jocīga, pašam neizprotama sajūta. Antiņš tomēr pilnīgi tai negribēja padoties un lūkoja sev iegalvot, ka viņu droši vien daudz vairāk par bildi būs ietekmējusi svešā cilvēka runa. Jā, farmā dzīvodams, arī viņš pats kādreiz tik bezcerīgi bija jūties, sajutis pats savu roku nepanesamo smagumu.

Bet — vai kāda pasmaga roka arī tagad nespiedās viņam uz pleca? Un Antiņš atskatījās.

„Es tā jau domāju, ka tas esi tu. Kam citam vēl varētu būt tik stūrains pakausis?" smējās pasmagās rokas uzlicējs Pātarnieks.

„No sirds priecājos tagad jūs te satikt!" izsaucās Antiņš un tā patiesi arī domāja. „Es neviena te nepazīstu, un tāpēc kļuva gandrīz vai sērīgi."

„Tūliņ es tevi iepazīstināšu — ja gribi, ar visiem pēc kārtas."

„Kur nu ar visiem . . . "

„Nāc man līdz," vedināja Pātarnieks.

„Uz kurieni?"

„Uz virtuvi, kur daži darba daritāji patlaban iestiprinājas."

„Iestiprinājas — ar ko?" Jērs kā nejēga nesaprata.

„Ne jau ar ūdeni. Bet tu, ja gribēsi, to atkal varēsi dabūt."

Antiņš vēl labi atcerējās nelāgo sajūtu Lieldienu rītā, kad bija gājis ar klunkstošu kuņģi uz baznīcu, un iztrūcies iesaucās: „Nē, man nav nekādas patikas atkal pielieties ar ūdeni."

„Tad varēsi nogaršot boli. Dzidris to prot sagatavot ar īstu meistara vērienu."

„Kas tas par savādu dzērienu? Arī droši vien kāds no alkoholiskajiem, kam amerikāņi sagudrojuši jocīgus nosaukumus."

„Kad es tev saku — tīra limonāde, vairāk nekas."

Tas tiešām tā varēja būt, domāja Antiņš, kad abi bija iegājuši virtuvē un viņš uz baltā galda ieraudzīja milzīgu stikla bļodu, pielietu pilnu skaisti sarkanīga dzēriena. Īsti kārdinošas tanī peldēja apelsīnu šķēlītes, pāršķeltas zemenes, ananāsu klucīši un dzeltenas citrona ripas.

„Klausieties, Gita, ielejiet šitam zellim glāzīti limonādes," Pātarnieks palūdza Treimaņa kundzei, kas savās dzeltenajās biksēs stāvēja blakus boles traukam un tērzēja ar jautrajiem, visapkārt galdam sēdošajiem viesiem.

Ieraudzījusi Jēru, it kā kaut ko jocīgu atcerēdamās, piecu bērnu māte iesmējās: „Vai viņš tavs draugs?"

„Jā, un zvērināts limonādes dzērājs," atsaucās Pātarnieks un piemiedza aci, likdams viņai kaut ko neizpaužamu saprast.

Antiņš, protams, to neredzēja, tomēr, stikla ķipīti ar dzērienu saņēmis, drošības pēc vēl pārjautāja: „Vai tikai te klāt nav alkohols?"

Gita atkal iesmējās: „Lūdzu, nogaršojiet! Varbūt, tad varēsit pateikt pats — ir vai nav?"

Antiņš pacēla pie mutes ķipīti un uzmanīgi ieņēma mazu, pavisam mazu malciņu. Nē, nekā aizdomīga nevarēja sagaršot. Patīkami vēsajam dzērienam nebija ne vismazākās alkohola piegaršas, citādi noteikti sajustu kaut ko no nejaukā sīvuma. Un Jērs ar baudu iztukšoja trauciņu līdz pusei.

„Dzeriet droši, es ieliešu vēl," sirsnīgā laipnībā solīja namamāte.

„Paldies — kaut ko tik garšīgu es vēl nebiju dzēris," atzinās Antiņš un pasniedza viņai tukšo mēriņu uzpildīšanai par jaunu.

„Tā, un tagad es tevi sākšu iepazīstināt ar diviem te esošiem Elles ķēķa uguns bikstītājiem. Pārējie ir noklīduši kaut kur citur — viņus mēs atradīsim vēlāk. Linard, esi pazīstams ar Jēru!" teica Pātarnieks.

„Es mīlu visus pasaules jērus, kuslus kazlēnus un slapjus suņus!" iesaucās jūsmīgā balsī dzejnieks un uzsvieda gaisā abas rokas. Jā, patiesi, no Linarda Tauna izstaroja tāda, tik liela mīlība, ka kuŗu katru brīdi viņš varētu apskaut visu pasauli, ja tikai tā nebūtu drusku par lielu.

„Un tas ir Zeltiņš," atvēzēja vēl tālāk atpakaļ roku Pātarnieks — pret Taunam blakus redzamo seju ar lielu šķautnainu degunu kā sašķiebtu pīķi.

Likās, ka Zeltiņš sašķiebtu pīķi (kopā ar smīnošo muti) vēl greizāku: „Jērs? Vai tiešām, Pātarniek, tu teici, ka viņš ir jērs? Tad tā ir tīrā likteņa sodība, ka man pat Ņujorkā nav vēlēts ne brīdi aizmirst kūti."

„Vai — vai — un — es jums to atgādinātu?" samulsis stostījās Antiņš.

„Ar savu vārdu."

„Piedodiet, es gan domāju, ka manā vārdā nav nekā piedauzīga," sadūšojies atcirta pretī Antiņš un, sajuzdams muti sausu, ieņēma atkal krietnu malku no stikla ķipīša.

„Tāpat kā maniem jēriem, gluži tāpat kā maniem jēriem. Sorīt es viņus visus atstāju ganībās — baltus sprogainus vilnas kamoliņus, kad vakar biju tiem uzmaucis uz astēm melnus gumijas gredzenus."

Gredzenus jēriem uz astēm? Antiņš kaut ko tik ērmīgu nebija vēl dzirdējis un ļoti aizdomīgs skatījās stāstītājā. Vai tikai viņu atkal negribēja bezkaunīgi izjokot?

„Klausieties — jūs, Jēr ar lielo burtu — labāk piesēdiet te man blakus, uz sola gala," laipnīgs aicināja Antiņu Linards Tauns. „Kad Te d rs ir sācis stāstīt par jēriem, tad beigas tik drīz nebūs sagaidāmas. Mēs visi šos stāstus jau sen zinām no gavas, bet veltas pūles būtu mēģināt viņu pārtraukt. Teodors priecīgā prātā ir neapklusināms runāšanas maratonists."

Un laikam tā bija, kā Tauns teica — par Zeltiņa priecīgo prātu un runāšanu. Balādnieks pats sev ielēja no tumšbrūnas pudeles (tur noteikti bija nejaukā dvēseļu inde viskijs), izdzēra mazo glāzīti un steigšus turpināja stāstīt: „Ko jūs brīnaties? Tas ir jauns humāns paņēmiens, kā jērus atbrīvot no astēm. Kad sāku savas aitu gana gaitas, šis izgudrojums manam saimniekam vēl nebija zināms. Un tad mums vajadzēja jēriem astes nojurkāt ar grieznēm. Baigi riebīga nodarbošanās — jēri, mēles trīcinādami, brēca un es tik tikko noturējos, lai nebrēktu viņiem līdz . . . "

„Kāda velna pēc tad jums tās astes jēriem jāgriež? Vai paši skrienat viņiem pakaļ, dzenādami nost mušas ar vēdekļiem?" brīnījās Pātarnieks.

„Lai jēri būtu higiēniski. Jums taču katram būs zināms, kuŗā galā daba astes dzīvniekiem piekārusi? Lūk, šī ļoti neizdevīgā astes novietojuma dēļ var notikt un notiek, ka aste aplīp ar sakaltušiem mēsliem. Lai jēri būtu pasargāti no tādas nehigiēniskas organisma iekārtas, mēs viņus katru gadu atbrīvojam no astēm. Nu, vai tagad jūs saprotat — kāpēc?"

Antiņu pakrūtē tik stipri kutināja smiekliņš, ka nevarēja noturēties un sirsnīgi smējās citiem līdzi. Vispār, savādā kārtā viņš bija sācis justies brīnumlabi, pēc katra izdzertā boles kausiņa kļūdams tāds kā vieglāks, un šķita, ka kādas neredzamas rokas viņu vīstītu patīkami siltā un mīkstā vatē. Cik labi, ka tāda jauka sajūta varēja rasties no pilnīgi bezalkoholiska dzēriena, jo boles trauciņam nekādā ziņā viņš nebūtu pieskāries, ja sagaršotu tanī visniecīgāko alkohola piegaršu.

(Turpinājums sekos)

Latvieši Kanādā

Londonas, Ont., Latviešu Kreditsabiedrības pārvalde. Sēž no kreisās: kasieris Antons Vičkops, rev. kom. pr-dis Harijs Laviņš, valdes pr-dis Roberts Bērziņš, kred. kom. pr-dis Andrejs Jurkāns, valdes sekretārs Feliks Arnds. Stāv no kreisās: valdes loc. Jānis Grebeža, rev. kom. loc. Voldemārs Miķelsons, rev. kom. sekretārs Alfrēds Preimanis, kred. kom. loc. Voldemārs Caune, kred. kom. sekretārs Arvīds Beitāns. Iztrūkst valdes pr-ža palīgs Vilhelms Daugulis.

Sekmīgs darbs

Londonas, Ontario, latvieši izpratuši kreditsabiedrību nozīmi un arvien vairāk un vairāk izmanto Londonas latviešu kreditsabiedrību savu ietaupījumu noguldīšanai un vajadzīgā kredita saņemšanai.

Valdes priekšsēdis R. Bērziņš gada sapulcē ziņoja, ka 1962. g. kreditsabiedrības darbībā ir bijis ļoti sekmīgs un noslēdzies ar jo labiem panākumiem. Uz 1962. gada 31. decembri biedru skaits bija 112, noguldījumu kontā — $ 47.768,-, paju kontā — $ 710,- un aizdevumos izsniegts $39.962. Š. g. pirmos divos mēnešos biedru skaits pieaudzis uz 124, palielinājušies arī noguldījumi un aizņēmumi.

Uz valdes ierosinājumu gada sapulce no pag. gada atlikuma nolēma par 1962. g. maksāt 5 proc. paju dividendes un atmaksāt naudas aizņēmējiem 7 proc. no viņu samaksāto procentu summas. Pag. gadā no 28. līdz 31. okt. kreditsabiedrības darbī bu revidēja Ontario Kredīta ūnijas līga, un šīs revīzijas atzinums bija, ka „financiālais stāvoklis ļoti labs un viscaur strādāts saskaņā ar Kredita ūnijas likumiem un statūtiem."

Valdes priekšsēža, kasiera, kreditkomisijas un revīzijas komisijas ziņojumus sapulce pieņēma vienbalsīgi un bez iebildumiem, izsakot pārvaldei pateicību par sekmīgu kreditsabiedrības vadību.

Pārvalde turpmāk darbosies sekojošā stsāvā: valdē — priekšsēdis Roberts Bērziņš, pr. palīgs Vilhelms Daugulis, sekretārs Feliks Arnds, kasieris Antons Vickops, loc. Jānis Grebežs; kredit. kom. — priekšsēdis Andrejs Jurkāns, sekretārs Arvīds Beitāns, loc. Voldemārs Caune; rev. kom. — priekšsēdis Harijs Laviņš, sekretārs Alfrēds Preimanis, loc. Voldemārs Miķelsons.

R. Bērziņš sniedza paskaidrojumus par apdrošināšanas iespējām, kādas kreditsabiedrība bez atsevišķām piemaksām dod saviem biedriem, un aicināja biedrus apdrošināšanas jautājumam piešķirt vēl nopietnāku vērību.

R. B.

LATVIEŠU VIENĪBAS NAMAM

Akcijas $ 1 00,- vērtībā iepirkuši sekojoši tautieši: Art. Mednis Ludv. Strautmanis, Art. Ziedīņš, P. Milskaudze, G. Luris, Nik. Krūmiņš, Vikt. Kalniņš, Harijs Mieriņš, Vold. Veitmanis, Juris Jēkabsons un Pēteris Bārdiņš.

LASĪTAJU VĒSTULES

KĀ IEGŪT NAUDU

Kur nu palika tas Hamiltonas sabiedriskais darbinieks, kurš kādreiz teica, ka mēs no Amerikas latviešiem neko nevarot mācities?

Nemsim vai to pašu naudas iegūšanu no sarīkojumiem. Mēs, hamiltonieši ,bieži vien savās organizāciju sapulcēs esam sprieduši par to, vai skolēni nebūtu pavisam atbrīvojami no ieejas maksām latviešu sarīkojumos ar nolūku tos pēc iespējas vairāk piesaistīt latviešu sabiedrībai?

Ka šim jautājumam var būt arī citāda pieeja, to pierādīja nesenā „Cikāgas piecīšu" viesošanās Hamiltonā. Sludinājumos bija minēts, ka skolēniem jāmaksā puscena. Pie kases tomēr tika paziņots, ka arī visiem mazbērniem jāmaksā dolars.

Cik zinu, tad jaunākais dolara maksātājs bija tikai 4 gadus vecs, bet tas tikai tādēļ, ka neviena zīdaiņa tur nebija klāt.

Kaut arī par „Piecīšu" programmām prasīja naudu, — ja neskaita dažus sludinājumus un vēl pāris vārdus, kas deva ļoti maz informācijas, šīs programmas bija galīgi tukšas. Gods, kam gods, jāsaka, ka arī priekšnesums atbilda programmai.

Šīs visas ir lietas, no kā varētu daudz ko mācīties. Gan saprotu, ka nebūs daudz tādu, kas ar mierīgu sirdsapziņu varēs tā darīt, bet gan jau ar laiku pieradīs.

Atcerēsimies vārdus, ko kādreiz teica lielais sicīlietis, kas dažus gadu desmitus atpakaļ valdīja Cikāgā: „Nauda paliek nauda, nav svarīgi, kādā ceļā tā iegūta."

O. Zvirgzdgrauds.

PAR KO BALSOT

Ir pienācis vēlēšanu laiks, un mūsu ausis atkal pildās ar četru lielo mūzikantu troksni, un mums ir jāizšķiras, kuŗš no tiem būtu mums piemērotāks.

Tautieši! Izlietojiet savas balss tiesības un pilsoņu pienākumu, balsojiet par to kandidātu, kas atzīst mūsu dzimtenes brīvību un neatkarību, pēc kā cenšas katrs latvietis, kuŗam mīļa sava dzimtene un tur palikušie piederīgie! Neaizmirstiet, ka, balsojot par Difenbēkera konservātīvās partijas kandidātu, jūs nodosiet savu balsi arī par Latvijas atbrīvošanu no krievu okupantiem.

Vecais kanadietis

Kārlis Vītiņš,

Toronto.

NEVAJAG APVAINOT

Kā liekas, mana 6. marta vēstule LA būs ķērusi īstajā vietā, un nu J. B. ar visādiem neveikliem argumentiem mēģina „Pigbridžas Ziņu" sastādītājus attaisnot.

Skaidrības labad jāpiebilst, ka masku godalgošanas komisijā nekad neesmu piedalījies, bet greizsirdības motīvs, ka dažu vārdi neesot bijuši pieminēti, ir pārāk bērniškīgs, lai uz to atbildētu.

Ja kāda privātpersona ar saviem vārdiem, vai rakstiem apvaino citus, tad tā ir šīs personas privāta lieta. Taču to nekad nedrīkstētu atļauties sabiedrisma esošie, kas rīkojas kādas organizācijas vārdā. Aizbildināšanās, ka tie, kas ir apvainojuši, nav nemaz vārdā saukti, ir nožēlojama. Katrs taču sapratīs, ka neviens jau nav jāmin vārdā, lai tam krietni „sadotu."

J. B. argumentus šoreiz gan nestiprinās ne Toronto „Preses pīle," ne Kristapiņa desas. „Pigbridžas ziņas" būs un paliks vienreizējs sliktas gaumes paraugs, par kuŗu tā sastādītājam vēl ilgi būs nevis jāpasmaida, bet jāsarkst un jākaunas.

P. Kirķis.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 8-7796, Montreal P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

KRISTAMMASĪNAS
par visizdevīgākām cen
ALEKSANDRS KĀNBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan
forth Ave, Tel. 463-2667

TORONTO

DV nod „Druva" 16. martā V. Zdanovska saimniecībā rīkoja strēlnieku, kalpakiešu vakaru nodaļas biedriem un viņu ģimenes locekļiem.

Pēc nodaļas valdes pr-ža ievadvārdiem DVCV loceklis K. Purmalis klausītājus iepazīstināja ar atsevišķiem cīņu posmiem mūsu tautas vēsturē un šo cīņu nozīmi un jēgu katra laikmeta vēsturiskā skatījumā.

Pēc referāta sapulcējušies pakavējās pārrunās pie namamātes gaumīgi klātā galda.

◐ Latviešu biedrības vadība ar atzinību un pateicību novērtē deju kopas Diždančа darbību.

23. aprīlī Bloor Collegiate (Bloor un Dufferin St.) skolas vecāku padome rīko vakaru, kurā aicina piedalīties arī Diždanci ar latviešu tautas dejām.

Diždancis Z. Miezīša vadībā aizvadītos ziemas mēnešos uzstājies dāudzos kanadiešu sarīkojumos.

Diždanča mēģinājumi notiek katru pirmdienu Sv.Andreja baznīcas sarīkojumu zālē. Neatlaidīgā darbā Diždancis izveidojies par nozīmīgu latviskās kultūras paudēju. Atbalstot Diždanča mērķus, 1. ev. - lut. draudze nodevusi Diždancim $ 100,- velti tautisko tērpu gatavošanai.

◐ Latviešu mednieku un makšķernieku klubs Toronto uzņemts Ontario Federation of Hunters and Anglers apvienībā. Iepriekšējā mēneša sanāksmē federācijas pārstāvis latviešu kluba biedriem sniedza sīkākus paskaidrojumus par federācijas darbību un mērķiem. Noslēgumā rādīja filmu par maskiju makšķerēšanu.

Kluba valde nolēma sasaukt biedru pilnsapulci 21. aprīlī pl. 9,30 no rīta DV namā, 123 Huron St. Pusstundu vēlāk pilnsapulce būs tiesīga pie katra biedru skaita. Valde aicina visus biedrus ierasties uz šo pilnsapulci, jo bez parastās dienas kārtības jāapspriež arī jautājumi par kluba turpmāko darbību un Bērzaines apsaimniekošanu.

◐ DV teātris pag. sestdienā Sv. Andreja baznīcas sarīkojumu telpās izrādīja T. Zeltiņa lugu Lielā illūzija. Skatītāju varēja vēlēties vairāk, jo, salīdzinot ar pirmo izrādi Toronto, aktieri ir manāmi labāk iejutušies savās lomās. Sevišķi patika H. Miķelsons, kas ar lielu izmaņu plūča sava draugā Donžuana slavas laurus. Raiti un izteiksmīgi spēlēja Inta Purva. Ticami un ar labu komiķa izjūtu skopo Zelta vērša viesinīcnieka lomu tēloja R. Miglāns. Arī pārējie aktieri, lietpratīga režisora vadīti, labi iekļāvās kopīgā spēles gaitā. Aplausi un ziedi liecināja, ka DV teātris ar katru izrādi pelnīti iemanto daudz jaunu draugu un cienītāju.

◐ Sv. Jāņa ev. - lut. latviešu draudzes Palīdzības fonda valde amatus sadalījusi šādi: priekšsēdis — J. Rolavs, priekšsēža vietnieks — K. Stagavs, kasieris — P. Kamaruts, sekretārs — P. Vašulis un valdes locekļis — A. Brīvmanis.

◐ Sv. Jāņa draudze aicina Zaļās Ceturtdienas un Lielās Piektdienas dievkalpojumiem dievgaldniekus pieteikties jau laikus.

Draudzes pilnsapulcē nominācijas komisija kandidātus draudzes locekļu vēlēšanai neuzstādīs. Daži draudzes locekļi norādījuši, ka šāda komisijas darbība ierobežotu pilnsapulces tiesības un būtu pret satversmi. Lai nerastos pārpratumi, šo jautājumu vajadzēs pārrunāt un izstrādāt vadlīnijas komisijas darbībai.

Šīs mācītāja ierosinātās komisijas mērķis būtu bijis rast starp draudzes locekļiem un ieteikt pilnsapulcei tādus kandidātus, kas būtu piemēroti draudzes darbam un to pienākumu pildīšanai dažādās draudzes darba nozarēs, kas tagad jāveic padomes locekļiem.

◐ Māc. A. Lūsis kristījis Lindu Silviju Krūmiņu, Oskara un Ārijas meitiņu.

◐ Toronto CBC televīzijas studijas, 90 Shumach St., svētdien, 31. martā, no plkst. 2—9 vakarā būs atvērtas apmeklētājiem. Apmeklētājus uzskatīs kā viesus, ko ielūguši studiju darbinieki. Latvieši, kas vēlas šo izdevību izmantot, varētu atsaukties uz mūsu māksliniekiem — CBC darbiniekiem: E. Krūmiņu, K. Langenfeldu un P. Kārkliņu, bet parasti to apmeklētājiem neprasot.

Apskatei būs pieejama studijas mākslinieku gleznu izstāde, kā arī rādīs TV raidījumu tehnisko norisi. Apmeklētājus autobusā pārvedīs uz Jarvis ielas studijām. Būs arī atspirdzinājumu galds. Ieteicams šo izdevību izmantot, lai vērotu TV mākslas darba un tehniskās norises.

◐ Tērvetes 19. skautu vienības astoto gada svētku sarīkojums notiek š. g. 31. martā, plkst. 6 vak. Sv. Andreja baznīcas telpās.

◐ Mūsu Darba biržā savus palkpojumus piedāvā labs namdaris un divi krāsotāji. Ienācis darba piedāvājums auto mechanikim, kas vēlētos strādāt dažas stundas vakaros un nedēļas nogalēs.

KIČENERA

Kičeneras - Vaterlo DV nod. 16. martā rīkoja vakaru, veltītu pulkveža O. Kalpaka piemiņai. Pēc nodaļas priekšnieka Z. Lakstīgalas ievadvārdiem DV KV loc. A. Beitāns īsumā izteicās par O. Kalpaka gara nozīmi nākošās paaudzēs. Izsakot atzinību par darbu šinī virzienā, mineja K.V., DV nod. dibinātāju un pirmo priekšnieku Albertu Rudusānu, kas pagājušā gadā aizgājis mūžībā. Vīru dubultkvartetam, komp. J. Norviļa vadībā dziedot DV himnas pēdējo pantu, A. Rudusanam piešķirto DV atzinības rakstu pasniedza viņa atraitnei.

Tālāk sekoja dubultkvarteta dziesmas par latviešu karavīriem.

Latviešu teātŗa izrādes pie mums arvienu ir patīkami notikumi. Šoreiz mūs iepriecināja Londonas (Ont.) latviešu teātris ar viesizrādi, kuŗā skatījām H. Raudzepa komēdiju Mārtiņciems režisora T. Zandersona atjautīgā uzvedumā.

Sirsnīgs paldies visiem teātŗa trupas dalībniekiem par šo apciemojumu.

Pēc izrādes, sarīkojuma viesi, kā arī pašu māju ļaudis, satikās pie kopēja azaida „River Lodge" zālē, kur ar dziesmām, dejām un pārrunām apmeklētāji šķīrās cerībās uz drīzu redzēšanos.

J. C.

Toronto Latviešu biedrības lekciju cikla ietvaros 31. martā, plkst. 7-os vakarā, Ungāru zālē, 245 College St. B. Laupača referāts par tematu: Mūsu dokumentācija un tās nozīme Latvijas brīvībai.

Referātam sekos paneļa diskusijas V. Upeslāča vadībā. B. Laupača referāts radījis dzīvu interesi Toronto latviešu sabiedrībā.

Kanadas Latviešu ev. lut. draudžu mācītāju konference Toronto. Attēlā no kreisās mācītāji: E. Ķerģis, A. Briedis, A. Voitkus, E. Pavasars, A. Lūsis, J. Prauliņš, V. Šēfers, E. Lange un A. Čops. Foto JAK

DV TORONTO NODAĻAS SPORTA KLUBA
10 gadu
JUBILEJAS BALLE
30. martā, plkst. 8.00 vakarā, 62 Wellesley St., War Amputation Auditorium telpās.
◐ SKAISTUMA KARALIENES VĒLĒŠANAS. ◐ LOTERIJA. ◐ PILNA BUFETE,
Spēlēs igauņu deju orķestris.
Ieejas kartes: kungiem $ 2,-, dāmām $ 1.50 sarīkojuma dienā pie kases.
Visus laipni ielūdz
DV Toronto nodaļas Sporta klubs.

Toronto latviešu jaunatnes pulciņa Lāpas jaunā valde. Uzņēmumā no kr.: D. Upeslāce (sekret.), Zīle Zichmane (biedrz.); stāv: K. Zichmanis (pr-ža vietn.), G. Ozoliņš (kasieris), A. Neimers (pr-dis) un V. Upeslācis (inf. d. vad.).

Sarīkojumu kalendārs

TORONTO

29. martā — LKI apv. Toronto nod. Balle - Bazārs, Columbus zālē.

30. martā plkst. 8 vak. — DV Sporta kluba 10 g. jubil. balle, Waramputation auditorijā, 62 Wellesley St. W.

30. martā plkst. 7 vak. Ungāru namā, 245 College ielā, B. Laupača ref. ar diskusijām V. Upeslāča vadībā. TLB sarīkojums.

30. martā — 7 aprīlim — Ed. Dzeņa gleznu izstāde Sv. Jāņa dr. namā, 200 Balmoral Ave.

31. martā — plkst. 6 vak. 19. Tērvetes sk. vien. gada svētki Sv. Andreja b-cas sarīkoj. zālē.

31. martā — Filmu un pārrunu vakars jauniešiem, Lāpas sarīkojums, plkst. 6 vak., 200 Balmoral Ave.

2. aprīlī — plkst. 8 vak. TLTA lekciju un diskusiju cikls Sv. Andreja bazn. telpās — Alkohols un tabaka. Lektors Dr. J. Karols.

20. aprīlī, plkst. 7 vakarā — LPB Kanadas kopas un Daugavas Vanagu TLBS skolai dāvātais R. Blaumaņa vakars Sv. Andreja baznīcas telpās.

27. aprīlī — Sv. Andreja baznīcā I ev. - lut. draudzes koŗa koncerts.

27. aprīlī — TL Katoļu vienības sarīkojums ar priekšnesumiem plkst. 7.30 vakarā Lansdowne Assembly Hall.

28. aprīlī — plkst 4 p. p. „Jaunatnes diskusiju panelis" DV Toronto nodaļas namā.

3. maijā — Diždanča deju vakars Slovāku zālē.

4. maijā — Kurzemes krišanas atceres salidojums.

4. maijā — TLB rīko Montreālas teātŗa izrādi — T. Brendena kom. „Carlija krustmāte" Mūzeja zālē, plkst. 7,30 vakarā.

5. maijā — Ģimenes diena Sv. Andreja bazn. sarīk. zālē.

11. maijā — Maija balle. DV sarīkojums.

25. maijā — TLTA Sestdienas ģimnazijas 7. izlaiduma akts plkst. 7 vak. Sv. Andreja b-cas telpās.

25. maijā, — plkst. 8 vak. prof. J. Vītola 100-tās dzimšanas dienas atceres koncerts Parkdale Collegiate auditorijā.

1. jūnijā — TLB Drāmatiskā ansambļa teātŗa izrāde — R. Blaumaņa „Uguni", Mūzeja zālē, plkst. 7,30 vakarā.

29./30. jūnijā — 10. Draudzības un jaunatnes dienas Niagarā.

21. septembrī — plkst. 7,30 vak., DVT Kanadā izrādīs T. Zeltiņa Vīna raugs Karaliskā Ontario mūzeja zālē.

10. oktobrī — First Unitarian baznīcas zālē Antonina Vaivode (kontralts) T. L. Koncertapvienības koncerts.

12. oktobrī — ALT Bostonas ansambļa viesizrāde Eaton auditorija.

2. novembrī — Mārtiņu balle Kolumbus zālē. DVT nod. sarīkojums.

9. novembrī — ALT Vašingtonas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

14. novembrī — First Unitarian baznīcas zālē Ingrida un Karina Gutbergs (divas klavieres) T. L. Koncertapvienības koncerts.

HAMILTONĀ

21. aprīlī, plkst. 4.00 p. p. Daugavas Vanadžu kopas pavasara sarīkojums - bazārs Rainbow zālē.

4. maijā, plkst. 7,30 vak HLB Maija Balle Rainbow zālē ar Maija karalienes vēlēšanām.

SV. KATARĪNES

27. aprīlī — plkst. 7 vak., DV nodaļa Maywood Haig skolas telpās rīko Toronto DV teātŗa viesizrādi T. Zeltiņa Lielā illūzija.

14. septembrī — Sv. Katarines Mednieku un makšķernieku kluba balle Atlanta kluba telpās.

NIAGARĀ

18. maijā — Jaunatnes basketbola turnīrs, ceļojošā vairoga izcīņa. Sākums plkst. 10.00. Ziedu balle ar ziedu karalienes vēlēšanām Stamford Legion Hall, North St. Sākums plkst. 19,30.

DZ

CIEMOS PIE DELAVE

Saulainā sestdienas rītā dodamies ceļā, lai apciemotu Vilmingtonas un apkārtnes Latviešu kopas vistālāk dzīvojošos tautiešus. Mūsu ceļa mērķis ir Frankford — Ocean View rajons pašā Atlantijas okeana piekrastē. Kad esam nobraukuši savas 100 jūdzes, esam skatījuši pagājušā pavasaŗa vētras un plūdu postījumu pēdas jūrmalā un šķērsojuši neskaitāmos kanāļus, upes, attekas un ietekas, ceļmalā ieraugām pasta kastiti ar Rūdolfa Bērziņa vārdu. Iegriežamies saimniecībā, ko uzņēmīgs un centīgs latvietis iepircis pirms gadiem desmit un ir pacēlis stāvoklī, kas dara lepnumu darba darītājam un dod prieku sasniegumu vērtētājam.

RŪDOLFA BĒRZIŅA SAIMNIECIBĀ

Rūdolfs Bērziņš, kas Latvijā 15 gadu valkājis kaŗavīra tērpu, ir pārskolojies un kļuvis sekmīgs lauksaimnieks.

Bērziņi izšķirušies par lauku dzīvi un šo apvidu, jo šeit jau saimniekojis viņu vecākais dēls ar savu ģimeni. 1954. gadā laimējies iepirkt kaimiņu saimniecību, kas gan toreiz bijusi nolaista nožēlojamā stāvoklī. Četras čaklas darba rokas, kopīgā priekā un apziņā par iegūto patstāvību devinos gādos ir paveikušas daudz. Saimniecības 75 akri ir tagad labi iekopti, uzceltas jaunas putnu kūtis, pārbūvēta dzīvojamā ēka un veikti daudzi citi uzlabojumi. Viss liecina, ka šeit saimnieko rūpīgs saimnieks. Nākotnē padomā jaunas dzīvojamās ēkas būve. Saimniecības galvenā nozare ir putnkopība. Bērziņi audzē un kopj 2000 dējējvistas, kuŗas viņu rīcībā nodod kāda lielāka sabiedrība, kas arī apgādā vistu barību un atpērk ražotās olas, kuŗas ceļo tālāk uz perināšavām. Protams, sabiedrībai ir ļoti stingri sanitārie un barošanas noteikumi, un tā prasa rūpīgu olu izlasi.

Labus papildus ienākumus dod kukuruzas un sojas pupu teicamās ražas. Saimniecības darbus veic ģimene bez algota darba spēka.

Pagājušā pavasaŗa vētras un sekojošie plūdi nodarījuši lielus zaudējumus arī Bērziņu saimniecībai. Liela daļa lauku pārplūdusi ar sālo jūŗas ūdeni, noslikuši vairāki simti dējējvistu un pašus saimniekus izglābusi ugunsdzēsēju glābšanas laiva pēdējā mirklī, kad plūdu ūdens jau sniedzies līdz mājas slieksnim.

Kad esam apskatījuši plašo saimniecību, ieturējuši viesmīlīgās mājasmātes piedāvāto cienastu un bridi tērzējuši, laiks doties tālāk. Šķiroties paliek iespaids, ka Bērziņu dzimta ir ar darbu un panākumiem apmierināta, tātad fabrikas darba apmaiņa pret savu saimniecību būs bijis pareizais solis.

MĀKSLAS UN DAILAMATNIECĪBAS IZSTĀDE NUJORKĀ

Amerikas latviešu apvienības kultūras birojs atgādina, ka gadskārtējā latviešu mākslas un dailamatniecības izstāde notiks Nujorkā, viesnīcas Barbizon Plaza telpās no 20. līdz 28. aprīlim. Eksponātu pieteikšanas termiņš izbeidzas 30. martā, un tie piesakāmi Tēlotājas mākslas sekcijas sekretāram A. Krūkliņam, 608 Ashwood Ave, Roselle Park, N. J., U.S.A. Darbi iesūtāmi vai nododami līdz 5. aprīlim Nujorkas latviešu ev.-lut. draudzes namā, adresējot to American Latvian Association, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Darbiem, kuŗu attēlus vēlas ievietot izstādes katalogā, jāpievieno foto attēls uz spoža papīra un čeks par 7 dolariem klišejas samaksai.

KLAVIERVIRTUOZA
HERMAŅA-G
KONCE
SESTDIEN, 30. martā, plkst. 8 vak.
NAMĀ, 4146 N. Elston. Pēc koncerta saimei kokteiļa partija ar saviesīgu
A. Kalnāja apgādā, tālr.
SVETDIEN, 31. martā, plkst. 4 p.
Stetsona kapellā, KALAMAZŪ LAT
cikla ietvaros. Ieejas kartes pie O.

GENERĀLKONSULS
Mr. R. N. BRYSON
Toronto, tel. 465-1169,
118 DANFORTH AVE.

KONSULS
VILIS TOMSONS
Tel. RE 6-7798, Montreal P. Q.
5210 VICTORIA AVE., APT. 16.

RAKSTĀMMAŠĪNAS
par visizdevīgākām cen
ALEKSANDRS KĀNBERGS,
65 Ferrier Ave., pie Dan
forth Ave, Tel: 463-2667

pīle," ne Kristapiņa desas. „Pigbridžas ziņas" būs un paliks vienreizējs sliktas gaumes paraugs, par kuru tā sastādītājam vēl ilgi būs nevis jāpasmaida, bet jāsarkst un jākaunas.

P. Kirķis.

pulciņa Lāpas jaunā valde. Uzņē- (sekret.), Zīle Zichmane (biedrz.); vietn.), G. Ozoliņš (kasieris), A. n V. Upeslācis (inf. d. vad.).

umu kalendārs

25. maijā, — plkst. 8 vak. prof. J. Vītola 100-tās dzimšanas nto dienas atceres koncerts Park- um- dale Collegiate auditorijā.

DV 1. jūnijā — TLB Drāmatiskā alle, ansambļa teātŗa izrāde — R. 62 Blaumaņa „Uguni", Mūzeja zālē, plkst. 7,30 vakarā.

āru 29./30. jūnijā — 10. Draudzības B. un jaunatnes dienas Niagarā. n V. 21. septembrī — plkst. 7,30 vak., iko- DVT Kanadā izrādīs T. Zeltiņa Vīna raugs Karaliskā Ontario mūzeja zālē. Ed.

jāņa 10. oktobrī — First Unitarian ve. baznīcas zālē Antonina Vaivode (kontralts) T. L. Koncertap- Tēr- Sv. vienības koncerts.

12. oktobrī — ALT Bostonas runu ansambļa viesizrāde Eaton au- sarī ditorija. Bal-

2. novembrī — Mārtiņu balle Ko- LTA lumbus zālē. DVT nod. sarī- Sv. kojums. Alko-

9. novembrī — ALT Vašingto- Dr. J. nas ansambļa viesizrāde Eaton Auditorium.

14. novembrī — First Unitarian LPB baznīcas zālē Ingrida un Karī- avas na Gutbergs (divas klavieres) (āvā- T. L. Koncertapvienības kon- Sv. certs.

HAMILTONĀ

znīcā 21. aprīlī, plkst. 4.00 p. p. Dauga- kon- vas Vanadžu kopas pavasaŗa vieni- sarīkojums - bazārs Rainbow snesu- zālē. Lans-

4. maijā, plkst. 7,30 vak HLB Maija Balle Rainbow zālē ar unat- Maija karalienes vēlēšanām. V To-

SV. KATARĪNES

u va- 27. aprīlī — plkst. 7 vak., DV nodaļa Maywood Haig skolas išanas telpās rīko Toronto DV teātŗa viesizrādi T. Zeltiņa Lielā ilūzija. reālas ndena 14. septembrī — Sv. Katarīnes Mū- Mednieku un makšķernieku arā. kluba balle Atlanta kluba telna Sv. pās. ē.

NIAGARĀ

DV 18. maijā — Jaunatnes basketbo- dienas la turnīrs, ceļojošā vairoga izakts cīņa. Sākums plkst. 10.00. Zie- b-cas du balle ar ziedu karalienes vēlēšanām Stamford Legion Hall, North St. Sākums plkst. 19,30.

Dzīve Savienotās Valstīs

CIEMOS PIE DELAVERAS LAUKSAIMNIEKIEM

Saulainā sestdienas rītā dodamies ceļā, lai apciemotu Vilmingtonas un apkārtnes Latviešu kopas vistālāk dzīvojošos tautiešus. Mūsu ceļa mērķis ir Frankford — Ocean View rajons pašā Atlantijas okeana piekrastē. Kad esam nobraukuši savas 100 jūdzes, esam skatījuši pagājušā pavasaŗa vētras un plūdu postījumu pēdas jūrmalā un šķērsojuši neskaitāmos kanāļus, upes, attekas un ietekas, ceļmalā ieraugām pasta kastīti ar Rūdolfa Bērziņa vārdu. Iegriežamies saimniecībā, ko uzņēmīgs un centīgs latvietis iepircis pirms gadiem desmit un ir pacēlis stāvoklī, kas dara lepnumu darba darītājam un dod prieku sasniegumu vērtētājam.

RŪDOLFA BĒRZIŅA SAIMNIECĪBĀ

Rūdolfs Bērziņš, kas Latvijā 15 gadu valkājis karavīra tērpu, ir pārskolojies un kļuvis sekmīgs lauksaimnieks.

Bērziņi izšķirušies par lauku dzīvi un šo apvidu, jo šeit jau saimniekojis viņu vecākais dēls ar savu ģimeni. 1954. gadā laimējies iepirkt kaimiņu saimniecību, kas gan toreiz bijusi nolaista nožēlojamā stāvoklī. Četras čaklas darba rokas, kopīgā priekā un apziņā par iegūto patstāvību deviņos gados ir paveikušas daudz. Saimniecības 75 akri ir tagad labi iekopti, uzceltas jaunas putnu kūtis, pārbūvēta dzīvojamā ēka un veikti daudzi citi uzlabojumi. Viss liecina, ka šeit saimnieko rūpīgs saimnieks. Nākotnē padomā jaunas dzīvojamās ēkas būve. Saimniecības galvenā nozare ir putnkopība. Bērziņi audzē un kopj 2000 dējējvistas, kuŗas viņu rīcībā nodod kāda lielāka sabiedrība, kas arī apgādā vistu barību un atpērk ražotās olas, kuŗas ceļo tālāk uz perinātāvām. Protams, sabiedrībai ir ļoti stingri sanitārie un barošanas noteikumi, un tā prasa rūpīgu olu izlasi.

Labus papildus ienākumus dod kukuruzas un sojas pupu teicamās ražas. Saimniecības darbus veic ģimene bez algota darba spēka.

Pagājušā pavasaŗa vētras un sekojošie plūdi nodarījuši lielus zaudējumus arī Bērziņu saimniecībai. Liela daļa lauku pārplūduši ar sāļo jūŗas ūdeni, noslīkuši vairāki simti dējējvistu un pašus saimniekus izglābusi ugunsdzēsēju glābšanas laiva pēdējā mirklī, kad plūdu ūdens jau sniedzies līdz mājas slieksnim.

Kad esam apskatījuši plašo saimniecību, ieturējuši viesmīlīgās mājasmātes piedāvāto cienastu un brīdi tērzējuši, laiks doties tālāk. Šķiroties paliek iespaids, ka Bērziņu dzimta ir ar darbu un panākumiem apmierināta, tātad fabrikas darba apmaiņa pret savu saimniecību būs bijis pareizais solis.

KAIMIŅOS — TĀLIVALŽA BĒRZIŅA FARMĀ

Saulaino dienu nomaina apmākušās debesis, un ir jau sācis līt, kad iegriežamies kaimiņu saimniecībā, ko apsaimnieko Rūdolfa Bērziņa dēls Tālivaldis ar savu ģimeni. Kāda laimīga sagadīšanās: pat svešā malā tēvs un dēls ir varējuši kļūt robežnieki! Mūs sagaida pats jaunais saimnieks ar saimnieci un diviem dēliem, mūsu Vilmingtonas svētdienas skolas nākošajiem skolēniem.

Tālivaldis Bērziņš pirmos gadus pēc iecelošanas strādājis algotu darbu kādā putnkopības saimniecībā. No mazās algas tomēr iekrājis vajadzīgo iemaksu un iepircis šo 140 akru lielo saimniecību, kas bijusi stipri nolaistā stāvoklī.

Klausoties jaunā saimnieka stāstu par aizvadītajiem darba gadiem, kur panākumi mijas ar neveiksmēm, un, redzot visu, kas paveikts, šķiet, ka daudziem tas nebūtu bijis pa spēkam.

Saimniecības jaunceltajās putnu kūtīs novietotas 10.000 dējējvistas un 6000 cāļi. Šīs daudzās modernās putnu kūtis ir paša saimnieka plānotas un celtas. Visur redzama atjautīga lietderība un praktiska pieeja. Visur, kur vien iespējams, darbus veic mašīnas. Olu savākšanas, šķirošanas un iesaiņošanas darbs gan prasa samērā lielu laika un darba patēriņu, jo ik dienas jāpārcilā apm. 5.000 olu.

Vērojot lielos veikumus, rodas jautājums: kā gan tas viss isajā laikā un ar pieticīgu rocību ir bijis iespējams? Jaunajam saimniekam ir gatava atbilde. Viņš no savas saimniecības meža pats sagatavojis būvmateriālus. Nu, protams, bieži nācies strādāt svētdienās un atpūtas stundās, pat pie mākslīgās gaismas. Iegādātas arī vajadzīgās lauksaimniecības mašīnas.

Saimniecības galveno ienākumu dod bagātīga olu ražā, ko pēc noliguma atpērk sabiedrība par iepriekš norunāto cenu. Vērtīgu saimniecības blakus ienākumu dod teicamās kukuruzas un sojas pupu ražas.

Veco dzīvojamo ēku pats saimnieks pa vaļas brīžiem pārbūvējis un modernizējis, apgādājot ar visām labierīcībām.

Ir tiešām liels prieks skatīt šīs latviešu lauksaimnieku dzimtas rosību, patīkami klausīties jaunā saimnieka un saimnieces jūsmīgajos stāstos par lielajiem nodomiem nākotnē.

KAMPARU JĀNIS — TRESAIS KAIMIŅŠ

Apciemojuma laikā ienāk arī Kamparu Jānis, saimnieces tēvs, kas kopā ar māti dzīvo tuvos kaimiņos. Prieks satikt ilgi neredzētu paziņu no tālajiem nometnes laikiem Vircburgā. Divus sīvus kaŗus izkaŗojis, Veckalniņa partizānu gaitas izstaigājis, Kamparu tēvs, par spīti saviem 75 gadiem joprojām mozs garā. Abi ar māti daudz palīdzējuši meitas ģimenes saimniecībā, un arī vēl tagad jo bieži pieliek palīdzīgu roku. Kopš pensionēšanās Kamparu tēvs daudz laika veltījot iemīļotajam makšķerēšanas sportam.

LIETUS IZJAUC PLĀNUS APCIEMOT CETURTO KAIMIŅU

Interesantajā saimniecības apskatē un pārrunās aizritējušas patīkamas stundas. Tuvojas jau vakars un arī lietus pieņēmies. Tas, diemžēl, izjauc mūsu nodomu apciemot arī kaimiņos dzīvojošo Kārļa Vālodzes ģimeni. Tur, līdzīgi apskatītajām saimniecībām, audzē putnus. Vālodzes saimniecība pagājušā pavasaŗa plūdos cietusi vissmagāk, zaudējot vairākus tūkstošus putnu un citu iedzīvi.

Šīs četras centīgās ģimenes, dzīvojot nomaļus, savā ziņā šķirtī no pārējiem tautiešiem, — ir samērā maz pieminētas un viņu darbs un sasniegumi līdz šim maz daudzināti. Tās visas kopā veido Delaveras valsts latviešu lauksaimnieku mazo pagastu. Viņi strādā, gūst panākumus un ir ar savu izvēlēto dzīvi un darbu visai apmierināti. Viņi priecāsies par katru latviešu ceļinieku, kas viņu viesmīlīgajās mājās uz brīdi iegriezīsies. Tā ir viena no mūsu nedaudzajām latviešu salām svešniecības ūdeņos, kur vēl latviešu arājs var savam kaimiņam latvisku labrītu un dievpalīgu uzsaukt. Darbs ceļ darītāju!

R. L., Vilmingtonā.

ČIKAGAS IMPRESIJAS

Katrs atcerēsies Ungārijas ministru prezidentu Nadžu, kuŗu noslepkavoja krievu okupanti pēc neizdevušās Ungārijas revolūcijas kopā ar ģenerāli Maleteru. Čikāgā bieži iebrauc interesanti laudis no visām pasaules malām. Kādu dienu gadās sastapt pajaunu cilvēku, un sarunās noskaidrojas, ka viņš ir ungāru premjēra dēls.

„Ungāriju atstāju revolūcijas pēdējās dienās. Ja to nebūtu darījis, tagad te nestāvētu," viņš paskaidro. Ļoti inteliģents, apveltīts ar īstu ungāru temperamentu, patriotismu, bet arī labsirdīgs un izpalīdzīgs, sarunas biedrs labprāt pastāsta savas domas par situāciju pasaulē. Viņa ieskats ir, ka pasaules pretējo ideju sadursme nenovēršama. Labāk būtu bijis, ja lielās valstis būtu gājušas ungāriem palīgā, bet tā kā tas nav darīts — pēc vairākām citām sakāvēm, brīvās pasaules stāvoklis kļuvis grūtāks. Krievu kaŗaspēku Kubā tura, lai apspiestu kubiešus, ja tie saceltos. Apskaužams okupantu stāvoklis tomēr nav, jo krievu tankiem būtu jācel tilts pāri jūŗai, ne tā kā Ungārijā, kur ir sauszemes robeža.

☆

Čikāgas piecīšu kārtējais sarīkojums divus vakarus pēc kārtas bija tautiešiem laba izklaidēšanās. Šāda programma allaž pievilks klausītājus un skatītājus, jo pēc smaga darba ne visi spēj iejusties nopietnā programmā. Te nopelns ir Piecīšu vadītājam Albertam Legzdiņam un arī Laimonam Streipam, kuŗi abi bija pielikuši pūles, izlasījuši kaudzēm laikrakstu un pagrāzījuši arī vienu otru Čikāgas sabiedriskās dzīves notikumu. Katrā ziņā Čikāgas piecīši ir mūsu trimdas dzīves neatņemama sastāvdaļa, un varam viņiem novēlēt vislabākās sekmes turpmākās gaitās.

AIZRĀDIJUMS

Latviešu inženieŗu apvienības ārzemēs prezidija vēlēšanu komisija pagarinājusi L.I.A.Ā. prezidija kandidātu uzstādīšanas terminu līdz š. g. 8. aprīlim.

Sis gads ir cīņas gads: Brīvību Latvijai!

NJUJORKA

Baltijas sieviešu padomes sarīkojums svētdien, 31. martā, pl. 4,30 Igauņu namā Manhatenā. Par iepriekšējā gada darbību ziņos E. Druva. Koncerta daļā piedalās M. Millere - Grasmane, Sk. Prince, J. Klimanis un A. Dzirkale - Cenne.

Baltiešu šacha kluba ātrspēles meistarībā 1. vietu izcīnījis A. Raņķis, 2 . v. igauņu meistars A. Veldemā, bet trešo kopīgi dala J. Pamiljens, P. Zirnis un G. Znotiņš.

Rakstnieces Ilonas Leimanes vakars paredzēts 18. maijā Ņujorkas latviešu biedrības telpās. Vakaru rīkos Latviešu preses biedrība. Vakara atlikums paredzēts Ilonas Leimanes atbalstam. Paredzēts referāts par Leimani, viņas darbu izvilkumi un mākslinieku priekšnesumi. I.

ČIKAGA

Sestdien, 30. martā, plkst. 7 vakarā Čikāgas Latviešu biedrības telpās notiks Mednieku un makšķernieku kluba groziņu vakars ar filmu izrādi par makšķerēšanu. Laipni aicināti arī visi, kuŗus interesē makšķerēšanas sports. Klubs plāno smelšu zveju 20. aprīlī. Sapulcēšanās 7 vakarā pie Mičigenas ezera North ielas galā. Arī šeit laipni aicināti piedalīties visi un interesenti.

ELIZABETE, N. J.

Elizabetes - Ņuarkas latviešu ev.-lut. draudzes loceklis Art. Ozoliņa ģimene iepirkusi māju un pārgājusi dzīvot Elizabetē.

Draudzes valde nolēmusi iegādāties un nodot savas šacha sekcijas vajadzībām šacha spēļu pulksteni.

Draudzes Latviešu dzīves archīva korespondents V. Neimanis nosūtījis pirmo sūtījumu uz Vašingtonu par draudzes dzīvi, 42 lapas, tāpat V. Neimanis (ir arī DV Ņudžersijas apv. minētā archīva korespondents) nosūtījis materiālus archīvam par DV apv. Ņudžersijā un Inf. noz. izdotos biļetenus. V. N.

KALAMAZŪ

Vidējo valstu sacīkšu ietvaros 30. martā, plkst. 2 p.p. Portage North vidusskolas vingrotavā risināsies basketbola sacensības starp Čikāgas DV un Kalamazū DV „Imanta" vienībām. Tās pašas dienas vakarā, plkst. 8,00 Latviešu b-bas namā, 2319 Amherst ielā notiks sportistu un sporta draugu balle.

Koncertu cikla ietvaros, Latviešu b-bas rīkotais klavieŗu virtuoza Hermaņa Godesa koncerts 31. martā, plkst. 4,00 p.p. Kalamazū Štetsona kolledžas telpās, Academy ielā. Ieejai derīgas abonentu kartes, vai $2,- pieaugušiem un $1,- māc. iest. audzēkņiem.

DV apv. teātŗa trupa ar lugu „No saldenās pudeles" 24. martā viesojās Čikāgā.

Vairāk nekā 100 bērnu un pieaugušo 17. martā Latviešu b-bas namā piedalījās studenšu vienības „Ausma" Latviešu skolai veltītajā pēcpusdienā, kuŗu atklāja skolas pārzinis Arturs Kaugars, bet paidagoge Vilma Ritma nolasīja saistīgu pasaku. Pārējā pēcpusdienas daļa bija veltīta zināšanu un atjautību pārbaudēm, kur 6 dažādās novietnēs jo dzīvi un ar lielāko prieku piedalījās bērni. Par sacensībās iegūtiem centiem tie paši varēja izvēlēties gan ēdamo, dzeŗamo, mantiņas vai arī izmēģināt laimi „laimes akā."

Materiālo pusi kārtoja vecāku padome.

„Liels prieks par pārsteidzoši labām bērnu ziņāšanām Latvijas ģeografijā, literatūrā, dziesmās un zinībās," vērojot bērnu aktīvo darbību, teica dzejniece Ruta Skujiņa.

GRAND RAPIDI

Grand Rapidu latviešu biedrības gadskārtējā sapulce notika 17. martā Vienības draudzes sabiedriskās telpās. To vadīja inž. L. Rozentāls, protokolēja A. Zemītis. Ziņojumus ievadīja biedrības priekšnieks agr. A. Meiers, pastāstot, ka biedrības namā, kuŗu ceļ, izbūvētas sienas, izveidota pirmā stāva grīda un uzliktas sijas. Saimniekošanas ziņā valde ievērojusi vislielāko taupību, un ja līdzekļu būtu pietiekami, namu varētu iesvētīt vasarā vai agrā rudenī. Uzņēmējam izdarīts pirmais maksājums 10.000 dol. apmērā, drīzumā jākārto nākošais $25.000.

Sekretārs J. Andersons informēja, ka valdei pārskata gadā bijušas 12 sēdes; izpirktas 139 aizdevuma zīmes, daļēji samaksātas 19, pircēju gaida 42.

Kultūrālās nozares vadītājs inž. K. Tālbergs pieminēja sarīkojumu bilanci: bijuši 37 dažāda rakstura sarīkojumi, no tiem 11 organizējusi b-ba. Teātŗa izrādes bijušas labi apmeklētas, daži koncerti samērā vāji, kases pārskatu sniedza V. Valts, bet par biedriem ziņoja Ed. Bērziņš. Pēc sarakstiem pāri par 200 biedru, nākuši klāt 19 jauni biedri.

Cildināja dāmu komitejas darbu un pieskārās teātŗa kopas, sporta kopas un jaunatnes pulciņa „Pērse" darbībai.

Sapulce vienbalsīgi pieņēma darbības pārskatus, izteica visiem pārvaldes organiem pateicību un kārtējo budžetu noteica 3100 dol. ienākumos un izdevumos, bet ārkārtējo uz 49.015 dol. ienāk. un izdevumos. V. Z.

AR PĪPI UZ JUMTA

Varbūt tas tiešām tā. Ja paskatās, kādus ēdamos gardumus Ņujorkā var dabūt, tad liekas, ka nekas arī netrūkst. Viesībās var nogaršot un pat paēsties nēģus skārdenēs, kur trijās valodās vācu, angļu un latviešu uzrakstīts, ka nēģi gatavoti Libekā pēc latviešu receptes. Par žāvētiem zušiem nav ko runāt, tie Ņujorkā ļoti parasti. Rupjo rudzu maizi, saldskābmaizi vai kviešu kaŗašu var dabūt latviešu, igauņu vai lietuviešu stilā, kur katrai maizei ir maziet garšas atšķirība. Var dabūt arī vodku ar uzrakstu Rīga vai Jelgava, par kaviāru jau nav ko runāt, to var dabūt visādās krāsās un cenās. Visi šie gardumi nav atrodami tikai vienā vai divos veikalos, bet dabūjami ikvienā Ņujorkas rajonā, labāko delikatešu veikalos. Ir tikai viens ierobežojums: maizi piegādā reizi vai divas nedēļā, un tiem, kas to grib iegādāties pirmo reizi, jāatrod veikals, kas to pārdod.

☆

Ja bērni apmeklē svētdienas skolu (ikvienam latviešu bērnam tā būtu jāapmeklē), tad tas bieži vien nozīmē, ka arī vecākiem tā jāapmeklē. Ņujorkā latvieši dzīvo izkaisīti visos rajonos, svētdienas skolas ir tikai dažās vietās un vecākiem jāved sestdienās vai dažās vietās arī svētdienās bērni uz skolu. Tā skolas apmeklēšana atkarīga ne vien no bērnu gribas, bet arī no vecāku iespējas vai vēlēšanās bērnus nogādāt svētdienas skolās. Tiem vecākiem, kas dzīvo ārpus Ņujorkas pilsētas, atvedot bērnus, bieži vien skolā jāpaliek visu mācības laiku, kas dažos gadījumos ir četras stundas, vai arī jāizmanto šis laiks, izdarot iepirkšanās vai citu darīšanu kārtošanu. Gan šādas ārpus pilsētas ģimenes nokārtojušas savus braucienus tā, ka viena ģimene uz skolu ved vairākus citu ģimeņu bērnus, katram braucot savu sestdienu. Dažam šāds brauciens no Ņudžersijas izmaksā divi dolaru tilta naudas vien, neskaitot degvielu un zaudēto laiku. Tomēr nav dzirdēts, ka kāds par šīm klaušām sūdzētos. Tā iznāk, ka skolu laiks ir ne vien mazajiem, bet arī lielajiem.

☆

Bieži dzirdēts jautājums, kāpēc Ņujorkā nevar dabūt vai vismaz ir grūti atrast dažu apgādu grāmatas. Nav sludinājumi laikrakstos par dažu grāmatu apgādu izdevumiem, nemaz jau neminējot par visu iznākošo grāmatu apskatu laikrakstos. Izrādās, ka ne visiem apgādiem ir sludināšanās iespējas latviešu laikrakstos, kam ir vairāki iemesli. Parastais sludinājumu neievietošanas iemesls ir saistību nekārtošana ar sludinājuma ievietotāju vai arī ar grāmatu pircēju. Nav brīnums, ka daža laba grāmata ar labu saturu ņujorkiešiem nav zināma. Ezītis.

ŅUDŽERSIJA

Apdrošināšanas sabiedrība Zilais krusts (Blue Cross) N. J. pagājušajā gadā strādājusi ar $1,8 milj. zaudējumu, pavisam izmaksājot slimību pabalstos $86,7 miljonus. Sabiedrība paskaidro, ka iztrūkums cēlies tādēļ, ka paaugstinātās maksas stājušās spēkā tikai pag. gada septembrī, paaugstinājums 19,9 proc. Slimību pabalsti izmaksāti 485,144 gadījumos kopsummā par 2,7 miljoni slimību dienām. Apdrošināto skaits pavairojies par 88,404, tā sasniedzot kopskaitu 2,519,442 un ierindojas 5-tā vietā ASV. Pārvaldes izdevumos izdots $4,2 milj. kas sastāda 4,7 proc. no ienākumiem, salīdzinot šos pēdējos minētos izdevumus ar latviešu līdzīgiem apdrošināšanas fondiem, tad tie ir apm. Filadelfijai 1961. g. 13 proc., bet 1962. g. 13,8 proc., un Linkolnai 1962. g. 5,4 proc., bet 1963. g. budžetā šis skaitlis sastāda 8 proc. V. N.

MĀKSLAS UN DAIĻAMATNIECĪBAS IZSTĀDE ŅUJORKĀ

Amerikas latviešu apvienības kultūras birojs atgādina, ka gadskārtējā latviešu mākslas un daiļamatniecības izstāde notiks Ņujorkā, viesnīcas Barbizon Plaza telpās no 20. līdz 28. aprīlim. Eksponātu pieteikšanas termiņš izbeidzas 30. martā, un tie piesakāmi Tēlotājas mākslas sekcijas sekretāram A. Krūkliņam, 608 Ashwood Ave, Roselle Park, N. J., U.S.A. Darbi iesūtāmi vai nododami līdz 5. aprīlim Ņujorkas latviešu ev.-lut. draudzes namā, adresējot to American Latvian Association, 564 Second St., Brooklyn 15, N. Y. Darbiem, kuŗu attēlus vēlas ievietot izstādes katalogā, jāpievieno foto attēls uz spoža papīra un čeks par 7 dolariem klišejas samaksai.

KLAVIERVIRTUOZA
HERMAŅA GODESA
KONCERTI

SESTDIEN, 30. martā, plkst. 8 vak. ČIKĀGAS LATVIEŠU NAMĀ, 4146 N. Elston. Pēc koncerta V. Dārziņa fonda draugu saimei kokteiļa partija ar saviesīgu dzīvi. Ieejas kartes — A. Kalnāja apgādā, tālr. MO 4-6645.

SVETDIEN, 31. martā, plkst. 4 p. p. Kalamazū kolledžas Stetsona kapellā, KALAMAZŪ LATVIEŠU B-BAS koncertu cikla ietvaros. Ieejas kartes pie O. Reinvalda, tālr. 343-5020.

ASV RAŽNĪCĀS

ŅUJORKA

27. martā māc. R. Zariņš — Viena baznīca. (Oikumēniskā kustība).

31. martā plkst. 1 Friportā Kristus baznīcā, māc. J. Siliņš no Filadelfijas, māc. O. Gulbis; plkst. 2 Betlemes baznīcā māc. R. Zariņš; plkst. 6 Bronksā Sv. Toma baznīcā ar dievgaldu māc. A. Ozols.

3. aprīlī māc. A. Ozols — Kā saņemt Svēto Garu.

Pūpolu svētdienā, 7. aprīlī, plkst. 1,15 Betlemes baznīcā jauniešu iesvēte ar dievgaldu. māc. R. Zariņš, A. Ozols un O. Gulbis; solists Dzidris Treimanis, čello, dziedās konfirmandi un draudzes jaukts koris, diriģents un ērģelnieks Bruno Skulte. Dievgaldniekus lūdz pieteikties iepriekš.

ČIKĀGA

Čikāgas latviešu ev. - lut. Cīņas draudze, 5015 W. Ferdinand St.

27. martā, plkst. 7,30 v. apakšējā zālē evaņģelizācija: „Svētīgi lēnprātīgie". Garīgās mūzikas paraugi Māc. A. Rautenšilds.

31. martā, pl. 10 bērnu dievvārdi un svētdienas skola; pl. 11 Ciešanu laika dievkalpojums ar dievgaldu. 1. aprīlī, pl. 6-8 v. draudzes namā mācības iesvētes un priekšiesvētes jauniešiem; 3. aprīlī pl. 7,30 v. apakšējā zālē 4. evaņģelizācija, mūzikas priekšnesumi; 4. aprīlī pl. 7,30 radio dievvārdi latviešu radio pusstundā, 1490. vidējie viļņi, māc. A. Rautenšilds.

AURORA (ILL.)

Mūsu Pestītāja baznīcā, 420 Dawners Place.

Latvijas ev. - lut. baznīcas Sv. Pāvila draudze — 1648 So. 11th Ave., Meivudā. Mācītājs Pāvils Ķirsons, tel. FI 3-2420.

Dievkalpojumi katru svētdienu plkst. 11-os. Svētdienas skola un kora mēģinājums plkst. 9.30. Visi laipni aicināti.

DETROITA

Sv. Pāvila ev. - lut. draudzes dievkalpojumi notiek katru svētdienu plkst. 12 dienā Holy Trinity ev. - lut. baznīcā, Maxwell un E. Warren Avenues, pie Van Dyke. Turpat plkst. 11 notiek Latviešu skola un bērnu dārzs. Baznīcas, skolas un grāmatu galda telefons: WA 2-2248. Māc. V. Līventāls.

Katra mēneša beidzamā svētdienā, plkst. 3 p. p. dievkalpojums Redeemer luterāņu baznīcā, 1360 Pauline Blvd., Ann Arborā.

31. martā dievkalpojums. Latviešu skola un bērnu dārzs. Pl. 2 — dievkalpojums ar dievgaldu

7. aprīlī Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Dziedās draudzes koris. Latviešu skola un bērnu dārzs.

BURLINGAME (Kal.)

Burlingamā, Lutheran Church of the Good Shepherd, 301 Burlingame Ave.

Draudzes jauniešu iesvēte paredzēta 9. jūnijā Oklandes Centrālā baznīcā.

Jauniešus, kas vēl nebūtu pieteikušies, bet vēlētos saņemt svētību, lūdz pieteikties pie draudzes mācītāja līdz š. g. 1. aprīlim.

OKLANDE

Oklandē, Centrālā luterāņu baznīcā, 215 Ridgeway avenijā.

31. martā plkst. 3 p.p. Ciešanu laika dievkalpojums.

LOSANDZELOSA, KAL.

Dienvidkalifornijas draudzē, 2450 Griffin Ave., L. A. 31.

SAKRAMENTO

Sakramento, Sv. Krusta ev. - lut. baznīcā, 45 un H ielā.

SANTA - ROSA

Santa - Rosā, Betlemes baznīcā, Tupper ielā 733.

40 gadus ilgusi mistērija tuvojas savam noslēgumam

VESTULE NO ANGLIJAS

(A.P.) — Jau 40 gadus no laikrakstu slejām un ļaužu mutēm nenozūd stāsts par Annu Andersoni, kas, dzīvodama Vācijā, kādā mazā Švarcvaldes miestiņā, visus šos ilgos gadus apgalvo, ka viņa ir Krievijas pēdējā cara Nikolaja 2. meita lielkņaze Anastasija, un sakarā ar to tiesīga uz cara bagātībām, kas noguldītas dažādās Rietumeiropas valstīs.

Kā zināms, 1920. g. Andersoni izvilka no kāda kanāla Berlīnē. Pēc atžirgšanas viņa stāstīja brīnumstāstu par to, kā viņa, kaut arī smagi ievainota un bezsamaņā, tomēr tikusi izglābta 1918. g. Jekaterinburgā, kad tur jūlija mēnesī brutāli noslepkavoja visu cara ģimeni.

Kopš šīs dienas viņa ir bijusi centrālā figūra nebeidzamos strīdos par to, vai viņa tiešām ir lielkņaze Anastasija, vai ap šo pašu laiku Berlīnē pēkšņi pazudusī poļu meitene Franciska Šanckovska, vai kāda cita trešā persona.

Visi minētie jautājumi radījuši samulsumu un uztraukumu Eiropas karaliskajos galmos. Tā, piem., kad Prūsijas princis Sigismunds šo sievieti atzina par savu māsīcu Anastasiju, viņš nonāca asās domstarpībās ar savu māti, kas apgalvoja, ka šī sieviete nav Anastasija. — Nelaika cara māsa, lielkņaze Olga, savukārt pati devās uz Berlīni, lai viņu apmeklētu, sūtīja viņai dāvanas un sirsnīgas vēstules, bet beidzot atklātībai paziņoja, ka šī sieviete tomēr ir krāpniece. Tēvocis — lielkņazs Andrejs, kas šo sievieti redzēja Parīzē, viņu atzina par Anastasiju.

Visa šī mistērija kļuva vēl sarežģītāka, kad šo nepazīstamo sievieti apmeklēja pazudušās poļu meitenes māsa Gertrūde un atzina viņu par savu pazudušo jaunāko māsu Francisku, bet Gertrūdes brālis un vecākā māsa tomēr noteikti apgalvoja, ka viņa nav Franciska.

Un tā, nu jau 40 gadus gan ārsti, psihiatri, juristi un karalisko namu piederīgie krusto ķēpus par sievieti, kas pārējai pasaulei vienkārši pazīstama kā Anna Andersone, t. i. vārdā, kuru viņa izvēlējusies Amerikā, lai izvairītos no preses reportieriem un publikas ziņkārēs.

Pašreiz šī mistērija pietuvojusies šķietamam noslēgumam: tuvākā laikā Vācijas apelācijas tiesa šai lietā teiks savu galavārdu. Atzīmējams, ka divās iepriekšējās prāvās, pierādījumu trūkumu dēļ, Annas Andersones prasības tiesa noraidīja, tomēr dodot viņai tiesības lēmumu pārsūdzēt. Apelācijas tiesas lēmums šai lietā būs galīgais.

Tiesas dienai tuvojoties, ne vien laikraksti, bet arī BBC (Anglijas radiofons) savos rakstos un komentāros atkal pārcilā šo fantastisko lietu, par kuru sarakstīts vismaz kāds ducis grāmatu un lugu un kas savas tematikas dēļ bijusi arī ļoti pateicīga viela filmēšanai.

BBC komentātors novērtēja ārzemēs noguldītās cara vērtības uz 5 milj. mārc., no kurām Londonas privātbankās esot noguldīti 2 milj., pārējās bagātības — Holandē un Vācijā.

Pašlaik svētdienas laikraksts „Sunday Express," prāvai tuvojoties, nosūtījis uz Vāciju kādu no saviem līdzstrādniekiem Michaelu Thorntonu, ar uzdevumu Annu A. intervēt. Šī ir jau otrā reize, kur šis žurnālists dodas tādā uzdevumā. Pirmoreiz tas notika 1961. g. Toreiz pagāja turpat 3 nedēļas, līdz viņam izdevās A. Andersoni sastapt vaigu vaigā. Vispirms bija tālruņa saruna. Stingrā, bet mūzikālā balsī, ar slavisku akcentu viņa stāstījusi par ilgām pēc dzimtenes. Kad žurnālists piezīmējis, ka gan jau šo laimīgo dienu viņa vēl piedzīvos, A. atbildējusi: „To piedzīvos vienīgi mani pelni."

Angļu korespondents ir pirmais brits, kas ticies ar noslēpumaino personu. Lai tāpēc vārds pašam intervētājam.

„Tiekoties vaigu vaigā, es ieraudzīju savā priekšā gaužām vāju, vecu, izskatā turpat 100 g. vecu dāmu, kaut viņai bija tikai 60 g. Viņa ļoti nervozēja un turēja mutei priekšā mutautiņu, lai aizsegtu rētas, kas iegūtas Jekaterinburgas lielajā drāmā. Viņa runāja klusā balsī, perfektā angļu valodā un kad viņa cilāja savas rokas, es novēroju, cik tās bija graciozas, pārāk daiļas, lai tās piederētu personai, kas kādreiz strādājusi uz laukiem, kā to darījusi Franciska. Acis, kas uz mani raudzījās, bija gaiši zilas, pilnas ar gaismu, un es pēkšņi atskārtu, kam tās bija līdzīgas — tās taču bija Nikolaja 2. acis — skumjas un nopietnas. Un šī sieviete teicās būt viņa meita, pie tam jaunākā, viņa mīlule, kuŗai viņš tik loti bijis pieķēries."

„Piedodiet, ka jums tik ilgi bija jāgaida uz šo tikšanos, bet ir brīži, kad mana veselība ir tik vāja, un šādos vājuma brīžos nevēlos redzēt nevienu cilvēku. Visu mūžu esmu „izmeklēta" un „pētīta." Esmu tagad veca sieviete, un kāda gan pasaulei varētu būt interese gar mani?"

„Atbildēju, ka Anglijā ir tūkstošiem cilvēku, kas dziļi jūt līdz viņas neveiksmēm un nelaimēm!"

„Ak, — . . . Anglija!," pēkšņi teica A. un viņas skats raudzījās kur tālumā. „Es mīlu angļus un viņu dzīves veidu pārāk par visu citu!"

„Bet jūs jau nekad neesat bijusi Anglijā," jautāju es, un šai pašā brīdī atskārtu, ka pilnīgi nejauši un negribēdams esmu nostādījis viņu pēkšņa un liela pārbaudījuma priekšā, jo vēl būdama bērns, Anastasija taču kopā ar visu cara ģimeni viesojās Anglijā.

Annas A. sejas izteiksmē atspoguļojās liela izbrīna un viegla, it kā saīgušā balsī viņa man atbildēja: „Bet, protams, esmu tur bijusi, kopā ar visu manu ģimeni. Es ļoti skaidri atceros šo ciemošanos, kas notika tanī vasarā pirms karaļa Eduarda 7. nāves. Man tad bija tikai 8 gadi."

„Visjaukākie brīži bija, kad mēs visi izbraucām uz Osbornu, uz karalienes Viktorijas vasarnīcu Isle of White. Mazais Dāvids (vēlākais karalis Eduards 8. un tagadējais hercogs) dienēja tur kā flotes kadets, un viņam bija atļauts mūs visus iepazīstināt ar viņa mācības iestādi. Viņš savā formas tērpā izskatījās ļoti elegants un skaists."

„Pēcpusdienā Osbornas namā durvis vērās velreiz, lai mān kopā ar māsām būtu izdevība tuvāk iepazīties ar telpām, kuŗās reiz dzīvoja dižā karaliene Viktorija. Protams, ka es viņu nekad neesmu redzējusi, jo karaliene taču mira manā dzimšanas gadā."

To visu Anna A. stāstīja ar tādu pārliecību un viņas acīs atspoguļojās tāds atmiņu sakopojuma komplekss, ka grūti bija iedomāties, ka viss tas būtu izdomāts, ka viņa to tiešām nebūtu piedzīvojusi un pārdzīvojusi.

Tas viss notikšs 1961. g., žurnālista pirmajā tikšanās gadā ar Annu A.

Šogad, tiekoties otro reizi, žurnālistam licies, ka lielā sāpju izteiksme viņas sejā, kuŗu manījis agrāk, it kā zudusi. Viņa žurnālistu saņēmusi smaidīdama un sarunā skārusi pat visai laikmetīgas temas, neizslēdzot pat čalojumu par Brigiti Bardo. Vienīgi, kad žurnālists piecēlies, lai tukšotu glāzi uz A. veselību, viņa čukstus atbildējusi: „Es baidos 1963. gada."

Ar to arī izbeigusies saruna un otrreizējā ciemošanās.

Kāpēc viņai bīties no šī gada? Šis gads, pareizāki sakot, jau tuvākās nedēļas pieliks gala punktu visiem Annas Andersones apgalvojumiem un viņas lielai mistērijai.

Ja gaidāmā prāva izšķirsies viņai par labu, visas cara pasakainās bagātības piekritīs viņai un līdz ar to arī viņa atgūs savu dižciltību — lielkņazes titulu.— Bet ja viņa prāvu zaudē, viņai nāksies segt lielos tiesas izdevumus un viņa būs galīgā nabadzībā.

Ja prāvas iznākums būtu labvēlīgs, no tā Švarcvaldes vientuļā iemītniece savas dzīves atlikušajām dienām nekā ieprieciņoša vairs negūs, jo viņu, kaut arī tikai 62 g. vecu, smagi grauž slimības — tuberkuloze un kāda kuņģa kaite, un nekādi miljoni, nedz dižciltības tituli nespēs viņai atdot veselību.

VELNA NOMAZGĀŠANA

Vienīgi ar sarežģījumiem iekšun ārpolitikā var kaut kā izskaidrot Chruščeva neloģisko lēcienu pilno runu nesenajā rakstnieku un mākslinieku sanāksmē Kremlī. Rodas iespaids, ka šinī runā Chruščevs mēģina pielabināties staļinistiem un Pekingas atbalstītājiem kompartijā. Pēc agrākajos partijas kongresos teiktajām pret Staļinu vērstajām runām un pastiprināto destaļinizāciju dažādās Krievijas dzīves nozarēs Chruščevs tagad *ir cildinājis Staļina apbedīšanas laikā daudziem klātesošiem un viņam pašam, t. i. Chruščevam,* bijušas asaras acīs... un tās esot bijušas neliekulotas asaras. Vienīgi savas dzīves pēdējos gados Staļins slimojis ar vajāšanas māniju. Galvenie vainīgie un Staļina atbalstītāji bijuši Berija un Maļenkovs, kā arī dažādas ārzemju spiegu organizācijas, kuŗas vēl pavairojušas Staļina jau tā lielo aizdomību. Berija un Maļenkovs arī nākuši ar priekšlikumu — atteikties no Austrumvācijas sociālistiskās republikas atbalstīšanas (tātad ziņas, par kuŗām bija rakstīts šinī avīzē jau pirms pāris gadiem, ir tomēr patiesas!).

Iznāk, ka Chruščevs tagad attaisno arī Staļina slavenos „tīrīšanas procesus", kur viņš iznīcināja savus iedomātos sāncenšus un pretiniekus, jo minētie procesi nenotika Staļina dzīves pēdējos gados.

Lielu brāzienu minētajā sanāksmē atkal saņēmuši Rietumu tendenču un modernās mākslas atbalstītāji — vispirms 72 gadus vecais Iļja Ērenburgs.

Ērenburgam pārmesta liekulība. Chruščevu, acīm redzot, ir ļoti aizkārusi vieta Ērenburga memuāros, kur pēdējais raksta, ka vienīgā iespēja eksistēt Staļina laikā bijusi . . . klusēšana. Klusējis viņš — Ērenburgs — un arī citi (tātad arī Chruščevs!). *Chruščeva mēģinājums taisnoties šinī lietā ir pretrunīgākā un bērniškīgākā vieta viņa gaŗajā spredikī.* Viņš un daudzi citi esot klusējuši tādēļ, ka esot ticējuši Staļinam un neesot zinājuši, kas noticis Krievijā līdz *pat Staļina nāvei* un Berijas intrigu atklāšanai. Bet Ērenburgs esot visu zinājis, neticējis Staļinam — un tomēr klusējis ! . . .

Tālāk Ērenburgam pārmestas *rietumnieciskas tendences* un modernās mākslas aizstāvēšana. Ērenburgs nekad neesot bijis īsts, krietns komūnists un sociālistiskā reālisma atbalstītājs.

Jau pirms Chruščeva līdzīgu rājienu par minēto „klusēšanu" un modernisma aizstāvēšanu Ērenburgs saņēmis arī no Iļjičeva, partijas ideoloģijas speciālista.

Savu brāziena tiesu saņēmis arī Jevtušenko, kuŗš tikai pirms 4 mēnešiem publicējis savus „Staļina mantiniekus". Jevtušenko uzskati par abstrakto mākslu būtībā saskanot ar Ērenburga uzskatiem, bet Chruščevs viņam ieteicot nedzīties pēc lētām sensācijām. Liekoties, ka Jevtušenko daudz nesaprotot kompartijas politikā, un viņa ieskati mākslas jautājumos esot nenoteikti, bet viņš — Chruščevs — cerot, ka Jevtušenko drīz spēšot pārvarēt šo nenoteiktību un svārstību (tie, kas pazīst Jevtušenko, saka, ka viņš tiešām ātri piemērosies „jaunajam kursam").

Viņš — Chruščevs — neprasot no gleznām, lai tās būtu fotogrāfijas, bet viņš tomēr nevarot atzīt par mākslas darbiem gleznas, kuŗas varētu radīt arī ēzelis ar savu asti. *Viņš arī nevarot atzīt dažus modernās mūzikas veidus, kuŗi izraisot* „nelabumu un vēdera sāpes".

Chruščevs nogājis pat tik tālu savā „paškritikā" un savu „pagātnes kļūdu atmaskošanā", ka nožēlojis Solžeņicina vergu darba nometnei veltītā darba publicēšanu: tagad visas avīžu un žurnālu redakcijas esot pārplūdinātas ar manuskriptiem par koncentrācijas nometnēm. Tas esot bīstams temats, un tamlīdzīgus darbus uz priekšu nevajagot vairs publicēt.

Chruščevs asi nosodījis arī jauno filmu „Iļjiča priekšpilsēta" un dažu rakstnieku, piemēram, Ņekrasova, jūsmīgās atsauksmes par to. Tālāk Chruščevs teicis, ka ļoti nepatikamu iespaidu uz viņu atstājusi padomju rakstnieku Viktora Ņekrasova, Paustovska un Voznesenska viesošanās Parīzē decembrī un janvārī, kur tie runājuši par „jauno virzienu" padomju dzīvē. Tātad iespējams, ka krievu rakstnieku braucieni uz ārzemēm izbeigsies.

Ir arī skaidrs, ka Ērenburga „memuāri", kuŗi bijuši ļoti populāri padomju jaunajā paaudzē, netiks vairs tālāk publicēti, un tāpat neiznāks arī viņa Kopotie raksti, kuŗu publicēšana bija paredzēta šogad, jo staļinistu un Chruščeva acīs Ērenburgs samaitā padomju jauno paaudzi ar savu modernās mākslas slavēšanu un mākslinieciskās radīšanas brīvības aizstāvēšanu.

Kā atklāti draudi skan Chruščeva vārdi: „Centrālkomiteja cer, ka no šī laika visi, kā vecākie, tā jaunie iesācēji (t. i. rakstnieki) stingri sekos partijas līnijai."

Tiešām liekas, ka aiz visām domstarpībām mākslas jautājumos slēpjas nopietni politiski iemesli — iekšpolitiski un ārpolitiski. Staļinistiem Padomijā ir vēl daudz atbalstītāju, kuŗi ir neapmierināti ar Chruščeva politiku ne tikai valsts iekšlietās, bet arī Kubas un Pekingas jautājumos . . .

Kas paliks uzvarētājs — to rādīs laiks.

-gs.

Aizvien vairāk kanadiešu sāk sekot parai iebaudīt pie maltītēm glāzi vīna.

Viens no iecienītākiem ir **Paarl Riesling Dry White Table Wine.** Tas labi iederas pie uzkožamiem. Arī **Paarl Roodeberg Red Table Wine** labi iederas pie maltītēm.

Ja vēlēšanās pēc vīna, kas iederētos katrai vajadzībai, tad pamēģiniet **Paarl Rose Dry Pink Table Wine,** kas nupat dabūjams arī šeit. Jūs manīsiet, ka tas ir maigs un patīkams. Šie lieliskie importētie Paarl vīni tiešām ir augstvērtīgas kvalitātes, — pie tam cena ir mērena. Pārliecinaties paši, baudot Paarl galda vīnu jau šovakar.

AIZVIEN LABĀKĀS KVALITĀTES VĪNI

Dabūjams dzērienu pārvaldes veikalos.

A-4

IZPĀRDOŠANA! IZPĀRDOŠANA! IZPĀRDOŠANA!

PIRMO REIZI mūsu tirdzniecības 6 gados — NESOT IEVĒROJAMUS UPURUS, RĪKOJAM PLAŠU SAIŅU IZPĀRDOŠANU SŪTĪŠANAI UZ LATVIJU, lai iegūtu *telpas uzņēmuma paplašināšanai un attiecīgām pārbūvēm.*

ĀRKĀRTĪGS CENU PAZEMINĀJUMS.

VISPLAŠĀKĀ PATERIŅA PRECES PAR MAZĀK NEKĀ ½ NO RAŽOŠANAS IZMAKSAS.

VĒL NEBIJIS PIEDĀVĀJUMS, KURU NEKAD VAIRS NEATKĀRTOSIM.

Katra saiņa cenā ietilpst: — preču cena, krievu muita, atlauja, eksporta iesaiņojums, pasta izdevumi, apdrošināšana un pakalpojumu maksa, tā ka saņēmējam saini saņemot NEKAS VAIRS NAV JĀMAKSĀ.

No. 1. **SAINIS SIEVIETĒM.**
1) 4 jardi smaga Fibro auduma 1 kostīmam vai tērpam, (3 krāsu izvēle),
2) 1 grezna sieviešu adīta jaka (dažādu krāsu izvēle),
3) 1 pāris sieviešu zeķu,
4) 1 daudzkrāsains zīda galvas lakats.

IZPĀRDOŠANAS CENA Kanadā $ 32.00

No. 2. **SAINIS VIRIEŠIEM.**
1) 3½ jarda augstākā labuma gabardina vai flaneļa 1 uzvalkam vai mētelim (5 audumu izvēle),
2) 1 grezna vīriešu adīta jaka (dažāda krāsu izvēle),
3) 1 pāris zeķu,
4) 1 augstākā labuma poplina virskrekls.

IZPĀRDOŠANAS CENA Kanadā $ 38.80

No. 3. **ĢIMENES SAINIS.** (Sainis No. 1 un No. 2 apvienoti — par abiem kopā IETAUPĪJUMS Kanadā $ 17.50).
1) 3½ jarda augstākā labuma gabardina vai flaneļa
2) 4 jardi smaga Fibro auduma,
3) 2 greznas sieviešu vai vīriešu adītas jakas,
4) 2 pāri sieviešu vai vīriešu zeķu,
5) 1 daudzkrāsains zīda galvas lakats,
6) 1 augstākā labuma poplina virskrekls.

IZPĀRDOŠANAS CENA Kanadā $ 53.30

No. 4. **LIELS ĢIMENES SAINIS.** (Divi No. 1 saiņi un divi No. 2 saiņi APVIENOTI: — ČETRI SAIŅI VIENĀ par ZEMĀKU cenu nekā TRĪS saiņu kopīgā cena).

SENSĀCIONĀLS IETAUPĪJUMS Kanadā $ 56.45.
1) 7 jardi augstākā labuma gabardina vai flaneļa 2 uzvalkiem vai mēteļiem,
2) 8 jardi smaga Fibro auduma 2 kostīmiem vai tērpiem,
3) 4 greznas sieviešu vai vīriešu adītas jakas,
4) 4 pāri sieviešu vai vīriešu zeķu,
5) 2 daudzkrāsaini zīda galvas lakati,
6) 2 augstākā labuma poplina virskrekli.

PAR ĀRKĀRTĪGI ZEMU CENU — Kanadā $ 85.15

LITHUANIAN TRADING Co. uzdevumā pasūtinājumus pieņem:

DV GRĀMATNĪCAS SAINĪŠU DIENESTS
123 Huron St., Toronto 2-B.

VĀCIJAS IEKŠPOLITIKAS JAUTĀJUMI BRITU PRESES SKATĪJUMĀ

Dr. Ādenauers nekad nav bijis populārs Britanijā, bet pēdējā laikā viņam nāk jauni pārmetumi: sarunās ar de Gollu viņš neesot pietiekami enerģiski aizstāvējis Britaniju Eiropas Koptirgus jautājumā. Britu žurnālisti izteic domas, ka Dr. Ādenauers esot noskaņots pret Britanijas un Skandināvijas valstu iestāšanos Koptirgū, tādēļ ka baidoties no sociāldemokratu elementa pastiprināšanās Eiropas Koptirgū (Skandināvijas valstīs ir sociāldemokratiskas valdības, un arī Britanijā ir ļoti iespējama strādnieku partijas uzvara nākamajās vēlēšanās).

Liekas savādi, ka pat konservātīvi noskaņotās britu avīzes (piemēram „The Scotsman") bija visai apmierinātas ar sociāldemokratu uzvaru Rietumberlīnes vēlēšanās. Kā iemeslu sociāldemokratu uzvarai dažas britu avīzes min berlīniešu neapmierinātību ar Bonnas ārpolitiku (?!) it sevišķi jautājumā par sarunām ar Chruščevu. Berlīnes pilsētas galva sociāldemokrats Villijs Brandts gribējis izmantot Chruščeva ierašanos Austrumberlīnē uz sarunām ar viņu, bet bijis spiests no tā atteikties sakarā ar Ādenauera partijas spiedienu. Ar to, pēc britu korespondentu iesakiem, esot bijuši neapmierināti berlīnieši, kuŗi vēlētos Berlīnes jautājuma atrisināšanu (bet vai par katru cenu?).

Interesanti atzīmēt, ka padomju „Tass" iztulko Berlīnes vēlēšanu rezultātu nozīmi tādā pašā veidā kā britu avīzes: kristīgo demokratu neveiksme esot pierādījusi, ka Rietumberlīnes iedzīvotājos pieaugot neapmierinātība ar kristīgo demokratu partijas pretošanos Rietumberlīnes stāvokļa normālizēšanai un nokārtošanai miermīlīgā ceļā. Patiesībā sociāldemokrati var pateikties par savu uzvaru Berlīnē Villija Brandta personai: viņš ir ļoti populārs Vācijā savas enerģijas un lietišķās politikas dēļ, it īpaši tāpēc, ka Berlīnes un Vācijas intereses viņš stāda augstāk par šaurām partijas interesēm. Viņa nolūks ir radīt pēc iespējas plašāku un stiprāku fronti pret komūnismu.

Ja sociāldemokrati uzvarētu parlamenta vēlēšanās Rietumvācijā, tad Villijs Brandts būtu nākamais kanclers. Konservātīvais „The Scottsman" kādā no saviem ievadrakstiem pat pamudina vācu sociāldemokratus pēc viņu uzvaras Berlīnē kļūt par īstu opozicijas partiju, t. i. neieiet kompromisos, bet noteikti vērsties pret kristīgajiem demokratiem. Par pēdējiem minētā britu avīze raksta, ka viņu rokas esot saistītas un viņi nevarot brīvi rīkoties: kristīgajiem demokratiem esot vispirms jāatbrīvojas no Dr. Ādenauera, pirms tie varot kaut ko darīt.

Kaut arī vācu un franču līgums atklāti netiek nosodīts, tomēr ir redzams, ka briti stipri baidās no Bonnas - Parīzes ass izveidošanās (gadu simteņus vecā Eiropas „līdzsvara teorija", kas vēl arvien noteic britu politisko domāšanu!), un viņiem bīstama nelielas cerības, ka vācu parlaments to varētu neratificēt. Bundesrāts tomēr to ir jau darījis; atliek vēl līguma ratifikācija bundestagā (t. i. vācu parlamenta Apakšnamā), kur briti sagaida lielāku opoziciju pret de

(Nobeigums 8. lpp.)

MINCHENE – AĢENTU CENTRS

BAVĀRIJAS GALVASPILSĒTĀ DZĪVO 100.000 ĀRZEMNIEKU.

Minchene ir kļuvusi par svešu zemju un varu spiegu un aģentu galveno centru Rietumvācijā. Ja nupat Mincheni un visu Rietumvāciju satrauca Argu nolaupīšana ,tad aizmirsušās nav arī politiskās asiņainās slepkavības, par kuŗām nesacēla tik lielu trauksmi ne Minchenes kriminālpolicija, ne politiķi Bonnā, jo slepkavības izdarīja aģenti kādas lielas valsts, skaidri sakot, Pad. Savienības, uzdevumā, kā nesenajā prāvā atzinās pats slepkava Stašinskis.

Pēdējos piecos gados Minchene piedzīvojusi trīs politiskas slepkavības. Pirmais bumbas atentātam par upuri krita slovāku palitiķis Černaks, ko bumba, kopā ar dažiem vāciešiem, saplosīja kādā Minchenes pasta kantorī. Kā zināms, ukraiņu brīvības cīnītājus Ņebetu un Banderu nonāvēja Stašinskis tiešā Kremļa uzdevumā, Bez tam Brīvās Eiropas raidītāja kantinē aģenti saindēja darbinieku pusdienas. Vairākas reizes aģenti mēģināja saspridzināt ukraiņu spiestuvi, lai traucētu trimdas avīzu iznākšanu.

Minchene izvērsusies par lielāko dzelzs aizkara zemju emigrantu centru, un katrs desmitais Bavārijas galvaspilsētas iedzīvotājs ir ārzemnieks. Šo 100.000 reģistrēto ārzemnieku vidū 21.000 ir tādu, kas nāk no dzelzs aizkara zemēm. Minchenē darbojas 80 dažādas emigrantu organizācijas. Pa lielākai daļai tās ir pretkomūnistiskas, bet visas darbojas Rietumvācijas likumu noteiktajās robežās. Minchenē arī iznāk vairums Austrumeiropas politisko emigrantu laikrakstu, tur var dabūt pirkt 90 emigrantu laikrakstus. Protams, šinī skaitā ietilpst arī tādi ,kas iznāk citās valstīs.

Pēc pēdējiem notikumiem var gandrīz par patiesību atzīt baumas, ka Minchenē izveidojies OAS organizācijas galvenais centrs. Savi uzdevumi bija bij. pulkvedim Argu, kuŗš mēnešiem uzturējies Minchenē, tāpat arī Žoržam Bido, kuŗu gan neatklāja pašā Minchenē, bet pie Ammeras ezera nelielajā ciemā. Šī slepenā franču pretestības organizācija esot Minchenē ieguvusi villu Perlacher Forstā. Taču pēdējie notikumi šo organizāciju izvilkuši dienas gaismā, un tā nemetīs ēnu arī uz komūnistu apspiesto tautu emigrantu organizācijām kas visas darbojas legāli un ir lojālas pret savu patvēruma devēju zemi.

Par spīti tam, presē un arī attiecīgajās valsts iestādēs ir pacēlusies doma par emigrantu organizāciju darbības ciešāku uzraudzību. Taču līdz šim tam nav bijis nekāda pamata. Nupat gan slēdza Jugoslavu ciņas organizāciju, jo tās locekļi nesen uzbruka un izdemolēja Jugoslavijas tirdzniecības misijas namu Bonnā un sašāva nama sētnieku, kas no ievainojumiem mira. Tā arī ir vienīgā emigrantu organizācija, kuŗas darbība Rietumvācijā apturēta.

PUBLIS
KAS J
1963
Aizgājušā ziema pierādī
mēdz būt. Līdz ko iestāsi
pārmaiņas zemes virskār
Vairākas pašvaldību dar
kur bojāts ir bruģis, u
caurulju utt. remontēšana
kā jebkad.
Ir daudzas jūdzes gāzes
tik dziļi, lai sals tos neb
speciālisti. Tomēr ir jo
Kur ierakti mūsu gāzes
tie tiks izlaboti. Tāpat
piemēroti.
Ievērojot šos nenormāl
diem Tāpēc Gāzes sabie
ikvienu iedzīvotāju, lai
Kontrolieri nepārtrauk
notekcaurules, kontrolak
atbalstu un, proti, līdz
mums ziņojiet, tāpat par
ziņo:
1. Katra manīta ūden
2. katra specifiska sma
3. katrs traucējums jū
Pagrabu notekcaurules
ieplūst pagrabos un mā
ūdens notekcaurulēs pa
Jūsu atsaucība un līdzd
palīdzēt mums šai svar
NEPARASTU SMAKU.
Provincial Gas

Penn
GP 2-
APAKŠVEĻA – ZEĶE

A. GRIBUSTA BŪVU
CEĻ VASARNICAS (KOTEDŽAS),
GARĀŽAS UN MODERN
Zvanīt pēc plkst. 6 v
466-5045 vai 466-298

F. CIELĒNA MEMU
LAIKMETU
II sējums iznāks aprīļa pir
Sējums aptver laiku no 1918.—1934.
arī līdz šim nepublicētu materiālu pa
uzplaukumu, norietu un
528 lpp., starp tām 16 lpp.
Subskripcijas termiņš pagarinā
Nenokavējiet iegādāt vērtīgo izd
subskripcijas ce
Īstā audeklā iesietais sēju
Subskribentiem — līdz
ASV un Kanadā $ 5,- (bri
citās zemēs attiecīgu e
Pasūtinot reizē I un II sējumu, ti
Pasūtiniet apgāda pārstāvim ASV u
10102 Leder Rd., Silver Spri
grāmatnīcās vai a
MEMENT
Pilvägen 11, Lidingö 3

PUBLISKS PAZIŅOJUMS

KAS JUMS IR SVARĪGI

1963. gada pavasarī Gāzes Sabiedrība atkal lūdz jūsu atbalstu.

Aizgājušā ziema pierādīja, ka sakarā ar lielo salu zeme bija dziļāk sasalusi, nekā tas parasti mēdz būt. Līdz ko iestāsies siltāks laiks, zeme atlaidīsies, un ir jārēķinās ar to, ka būs lielākas pārmaiņas zemes virskārtā nekā tas bija citos gados.

Vairākas pašvaldību darba daļas ir jau brīdinājušas par bojājumiem, kas ir parādījušies ielās, kur bojāts ir bruģis, un ka ir paredzams vēl vairāk bojājumu. Bojāto ielu, trotuāru, notekcauruļu utt. remontēšana izmaksā tūkstošiem dolaru katru gadu, un šī gada aprēķini ir lielāki kā jebkad.

Ir daudzas jūdzes gāzes vadu, notekcauruļu, ūdensvadu un telefonu kabeļu, kas ir ierakti zemē tik dziļi, lai sals tos nebojātu, pie kam šo darbu veikšanai ir bijuši pieaicināti labi inženieri, speciālisti. Tomēr ir ļoti iespējams, ka, zemei atlaižoties, bojājumi var rasties.
Kur ierakti mūsu gāzes vadi, gadījumos, kur rastos zemes iebrukumi vai tamlīdzīgi bojājumi, tie tiks izlaboti. Tāpat bojātie zāļāji, ietves un ceļiņi tiks izremontēti, līdz ko laika apstākļi būs piemēroti.

Ievērojot šos nenormālos apstākļus, var atgadīties, ka sāk izplūst gāze no dažiem gāzes vadiem Tāpēc Gāzes sabiedrība lūdz jūsu atbalstu bojājumu ātrākai atklāšanai, ko laipni lūdz darīt ikvienu iedzīvotāju, lai novērstu nepatīkamos apstākļus.

Kontrolieri nepārtraukti patrulēs; viņi izsekos vietas, kur radušies gāzes izplūdumi, pārbaudot notekcaurules, kontrolakas, ielas un celtnes. Piedevām šim modrības dienestam mēs lūdzam jūsu atbalstu un, proti, līdz ko manāt, ka būtu radušies kādi gāzes izplūdumi, nekavējoties par to mums ziņojiet, tāpat par KATRU NEPARASTU SMAKU. Vēl piedevām nekavējoties ir jāpaziņo:

1. Katra manīta ūdens burbuļošana notekās un ielās,
2. katra specifiska smaka, kas parasti nav bijusi jūtama, vai mājās vai arī ārpusē,
3. katrs traucējums jūsu apkures ierīcēs, ja ir pazīme, ka apkure nedarbojas kārtīgi.

Pagrabu notekcaurules zem grīdām ir jāpārbauda un jāraugās, lai tajās būtu ūdens. Gāzes var ieplūst pagrabos un mājās pa notekcaurulēm, ja tās būs sausas. Ielejiet spaini vai vairāk ūdens notekcaurulēs pagrabos, tas aizkavēs eventuālu gāzes ieplūšanu

Jūsu atsaucība un līdzdalība šai drošības un piesardzības darbā būs ļoti liels atbalsts. Lūdzam palīdzēt mums šai svarīgajā darbā, ziņojot, cik vien ātri iespējams, dienā vai naktī par KATRU NEPARASTU SMAKU.

Consumers' Gas

Provincial Gas **Ottawa Gas** **Brockville Gas**

Slud. No. 2. Liberāļu partija — 1963. gada vēlēšanās

SOS

Kanadai nepieciešams JŪSU atbalsts

Šodien Kanada atgādina kuģi, kam draud bojāeja, bezcerīgi peldot pa sabangotajiem nacionālo un internacionālo problēmu ūdeņiem, atstāts bez apkalpes. Tas rāda bēdīgu nevienprātības ainu. Kanadas prestižs ārzemēs ir iedragāts, un iekšzemes labklājība ir apsikusi vadības trūkuma dēļ.
Zem konservatīvo vadības esam nonākuši tik sliktā stāvoklī, ka to nemaz nevarēja iedomāties. Mums nav valdības un divas šķēlējas partijas, kam rūp tikai vietējās intereses, kuŗām nav nacionāla rakstura nedz var, nedz spēj saformēt valdību. Vienīgā partija, kuŗa — pieturoties pie savām izcilajām tradīcijām — var saformēt valdību, kas būs solida un darba spējīga, ir Liberāļu partija.

KO JAUNĀ LIBERĀĻU VALDĪBA DARĪS? TĀ IEVEDĪS:

1 Pilnīgas un vienlīdzīgas iespējas spējīgiem un jauniem.
Vispirms jaunā liberāļu valdība paredz radīt visiem darba iespējas. Jālikvidē stāvoklis, kur no katriem 100 strādājošiem Kanadā 6 ir bez darba. Liberāļu projekts ir sagādāt jaunas darba iespējas miljoniem iedzīvotāju nākošajos četros gados, kas pie mūsu augošā iedzīvotāju skaita ir nepieciešams. Tas ir jāizdara, lai varētu istenot arī pārējos liberāļu mērķus.
Izglītoti un labi amata pratēji jaunieši ir mūsu lielais balsts. Mēs palīdzēsim jaunajiem Kanadas iedzīvotājiem atrisināt pasaules nākotnes problēmas, izglītojot un labi apmācot mūsu jauno paaudzi jau tagad.

2 Nodoms atbalstīt slimos un vecos ļaudis.
Liberāļu pensiju plānā paredzēts, ka ikviens kanadietis varēs iet pensijā 65 gadu vecumā, saņemot pietiekamu pensiju. Bet reizē nekavējoties izstrādās jaunu pensiju plānu, pēc kuŗa, sasniedzot 70 gadus, vienīnieks saņems $ 75,- mēnesī un precēti pāri $ 140,- mēnesī.
Visiem Kanadas iedzīvotājiem ir nepieciešama ārstniecības palīdzība, lai saslimšanas gadījumā viņiem nebūtu jābaidās par to, kā nokārtot ārstniecības izdevumus. Liberāļu ārstniecības plānu izstrādās sadarbībā ar provinču valdībām un medicīniskās profesijas pārstāvjiem. Šinī plānā paredzēta brīva ārstniecīskā aprūpe visiem skolēniem un iedzīvotājiem, vecākiem par 65 gadiem. Pārējiem iedzīvotājiem paredz apmaksāt visus tos ārstu rēķinus, kas gada laikā būtu pārsnieguši $ 25,- uz personu.

3 Drošība mājās. Mēs vēlamies izveidot Kanadu par drošu dzīves vietu un pasargāt Kanadu no pastāvīgajiem komūnisma draudiem. Liberāļu partija atzīst, ka Kanadai nav iespējams palikt izolētai. Mēs atzīstam, ka ir jāpiedalās kopīgas aizsardzības organizācijās, kā Apvienotajās Nācijās un NATO. Tāpēc mēs pastāvam uz to, ka mūsu aizsardzībai mums ir vajadzīgi atomieroči. Tie ir nenozīmīgi bez attiecīgas municijas. Ja to mums nav, mēs nevaram aizstāvēt savu zemi, nedz arī sekmēt kopīgo aizsardzību.

4 Prestižs ārzemēs. Atzīstot mūsu militārās saistības, mēs atgūsim iespēju Kanadai uzstāties par miera un brīvības aizstāvi visām tautām pasaulē. Atjaunojot mūsu starptautisko reputāciju un atgūstot mūsu tirgus, Kanada ierindosies tur, kur tai ir jābūt, pasaules lielāko tirdzniecības valstu starpā. Izkārtojot labas attieksmes ar mūsu draugiem un sabiedrotajiem, mēs atgūsim respektu, kas šai zemei pienākas.

5 Gaiša nākotne visiem kanadiešiem. Mums ir visāda veida dabas bagātības, ko izmantot un apstrādāt. Viss, kas mums tagad ir vajadzīgs, ir iedarbīgs un reāls saimnieciskais plāns. Mums ir nepieciešams jūsu ikviena atbalsts. Mums ir vajadzīgs vairāk iecejotāju no citām zemēm. Liberāļu valdība un liberāļu politika gādāja par lielu iecejotāju skaitu šai zemē.
Mums ir vajadzīga nepārtraukta iecejotāju plūsme mūsu zemes saimnieciskai attīstībai. Angliski un franciski runājošo iedzīvotāju sadarbība ar jaunkanadiešiem, kas nākuši no citām zemēm, patiesi izveidos vienotu Kanadu.

KANADAI VAJADZĪGS JŪSU ATBALSTS! 8. APRĪĻA VĒLĒŠANĀS NODODIET SAVU BALSI.

BALSOJIET APDOMĪGI — balsojiet par LIBERAĻIEM

---

am

jis agrāk, it kā zudusi. Viņa žurnālistu saņēmusi smaidīdama un sarunā skārusi pat visai laikmetīgas tēmas, neizslēdzot pat čalojumu par Brigiti Bardo. Vienīgi, kad žurnālists piecēlies, lai tukšotu glāzi uz A. veselību, viņa čukstus atbildējusi: „Es baidos 1963. gada."

Ar to arī izbeigusies saruna un otrreizējā ciemošanās.

Kāpēc viņai bīties no šī gada? Šis gads, pareizāki sakot, jau tuvākās nedēļas pielika gala punktu visiem Annas Andersones apgalvojumiem un viņas lielai mistērijai.

Ja gaidāmā prāva izšķirsies viņai par labu, visas cara pasakainās bagātības piekritīs viņai un līdz ar to arī viņa atgūs savu dižciltību — lielkņazes titulu.— Bet ja viņa prāvu zaudē, viņai nāksies segt lielos tiesas izdevumus un viņa būs galīgā nabadzībā.

Ja prāvas iznākums būtu labvēlīgs, no tā Švarcvaldes vienīgā iemītniece savas dzīves atlikušajām dienām nekā ieprieciņoša vairs negūs, jo viņu, kaut arī tikai 62 g. vecu, smagi graužslimības — tuberkulōze un kāda kuņģa kaite, un nekādi miljoni, nedz dižciltības tituli nespēs viņai atdot veselību.

MINCHENE – AĢENTU CENTRS

BAVĀRIJAS GALVASPILSĒTĀ DZĪVO 100.000 ĀRZEMNIEKU.

Minchene ir kļuvusi par svešu zemju un varu spiegu un aģentu galveno centru Rietumvācijā. Ja nupat Mincheni un visu Rietumvāciju satrauca Argu nolaupīšana ,tad aizmirsušās nav arī politiskās asiņainās slepkavības, par kuŗām nesacēla tik lielu trauksmi ne Minchenes kriminālpolicija, ne politiķi Bonnā, jo slepkavības izdarīja aģenti kādas lielas valsts, skaidri sakot, Pad. Savienības, uzdevumā, kā nesenajā prāvā atzinās pats slepkava Stašinskis.

Pēdējos piecos gados Minchene piedzīvojusi trīs politiskas slepkavības. Pirmais bumbas atentātam par upuri krita slovāku palītiķis Černaks, ko bumba, kopā ar dažiem vāciešiem, saplosīja kādā Minchenes pasta kantorī. Kā zināms, ukraiņu brīvības cīnītājus Rebetu un Banderu nonāvēja Stašinskis tiešā Kremļa uzdevumā, Bez tam Brīvās Eiropas raidītāja kantīnē aģenti saindēja darbinieku pusdienas. Vairākas reizes aģenti mēģināja saspridzināt ukraiņu spiestuvi, lai traucētu trimdas avīžu iznākšanu.

Minchene izvērsusies par lielāko dzelzs aizkara zemju emigrantu centru, un katrs desmitais Bavārijas galvaspilsētas iedzīvotājs ir ārzemnieks. No 100.000 reģistrēto ārzemnieku vidū 21.000 ir tādu, kas nāk no dzelzs aizkara zemēm. Minchenē darbojas 80 dažādas emigrantu organizācijas. Pa lielākai daļai tās ir pretkomūnistiskas, bet visas darbojas Rietumvācijas likumu noteiktajās robežās. Minchenē arī iznāk vairums Austrumeiropas politisko emigrantu laikrakstu, tur var dabūt pirkt 90 emigrantu laikrakstus. Protams, šinī skaitā ietilpst arī tādi ,kas iznāk citās valstīs.

Pēc pēdējiem notikumiem var gandriz par patiesību atzīt baumas, ka Minchenē izveidojies OAS organizācijas galvenais centrs. Savi uzdevumi bija bij. pulkvedim Argu, kuŗš mēnešiem uzturējies Minchenē, tāpat arī Žoržam Bido, kuŗu gan neatklāja pašā Minchenē, bet pie Ammeras ezera nelielajā ciemā. Šī slepenā franču pretestības organizācija esot Minchenē ieguvusi villu Perlacher Forstā. Taču pēdējie notikumi šo organizāciju izvilkuši dienas gaismā, un tā nemetīs ēnu arī uz komūnistu apspiesto tautu emigrantu organizācijām kas visas darbojas legāli un ir lojālas pret savu patvēruma devēju zemi.

Par spīti tam, presē un arī attiecīgajās valsts iestādēs ir pacēlusies doma par emigrantu organizāciju darbības ciešāku uzraudzību. Taču līdz šim tam nav bijis nekāda pamata. Nupat gan slēdza Jugoslavu cīņas organizāciju, jo tās locekļi nesen uzbruka un izdemolēja Jugoslavijas tirdzniecības misijas namu Bonnā un sašāva nama sētnieku, kas no ievainojumiem mira. Tā arī ir vienīgā emigrantu organizācija, kuŗas darbība Rietumvācijā apturēta.

Penmans

GP 2-5

APAKŠVEĻA – ZEĶES – T-KREKLI

A. GRIBUSTA BŪVUZŅĒMUMS
CEĻ, VASARNĪCAS (KOTEDŽAS), MĀJU PIEBŪVES, GARĀŽAS UN MODERNIZĒ MĀJAS.
Zvanīt pēc plkst. 6 vakarā.
466-5045 vai 466-2988, Toronto.

F. CIELĒNA MEMUĀRU
LAIKMETU MAIŅA
II sējums iznāks aprīļa pirmajās dienās.
Sējums aptver laiku no 1918.—1934. g. Daudz interesantu, arī līdz šim nepublicētu materiālu par Latvijas demokratijas uzplaukumu, norietu un sabrukumu.
528 lpp., starp tām 16 lpp. retu uzņēmumu.
Subskripcijas termiņš pagarināts līdz 15. aprīlim.
Nenokavējiet iegādāt vērtīgo izdevumu par izdevīgo subskripcijas cenu.
Īstā audeklā iesietais sējums maksās:
Subskribentiem — līdz 15. aprīlim
ASV un Kanadā $ 5,- (brīvā tirgū $ 7,-),
citās zemēs attiecīgu ekvivalentu.
Pasūtinot reizē I un II sējumu, tie kopā maksā $ 10,-.
Pasūtiniet apgāda pārstāvim ASV un Kanadā: V. Bumbērs, 10102 Leder Rd., Silver Spring, Md. / USA,
grāmatnīcās vai apgādā
MEMENTO,
Pilvägen 11, Lidingö 3, Sweden.

KAKTIŅŠ
Velcam visādus transportus ar modernām mašīnām (mēbeļu, būvmateriālu u. c.). Lūdzam zvanīt katrā laikā:
LE 5-6619. 941 Dovercourt Rd., Toronto.

OPTIĶIS LUNSKY
470 College St., Toronto.
WA 1-3924.

PĀRSŪTĀM NAUDU uz LATVIJU
US $ 10.- pret 9 jauniem rubļiem.
Sūtīšanas izdevumi $ 3.50 līdz $ 35.-.
Pārējām summām 10 %.
Sūtījumi apdrošināti.
Saņemšana 14—21 dienu laikā.
DV SAINIŠU NODAĻA,
123 HURON ST., TORONTO 2-B, ONT. CANADA.

FRANK VASS B.A.
ADVOKĀTS - NOTĀRS
263 College ielā, Toronto, (pie Spadina Ave.)
TEL WA 2-6112, 2-6111.

Mrs. COLE — ZĪLETĀJA.
Zīlē no rokas un kārtīm tagadni un pagātni. Atbild uz visiem jautājumiem.
No plkst. 9 rītā līdz plkst. 9 vak.
Tel. 535-3569, 1002 Dundas St. W. Toronto.

Rentējams Automatiskais gāzes - ūdens sildītājs par $ 1.75 mēnesī.

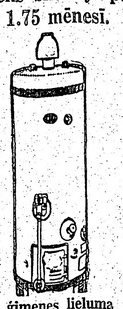

Katras ģimenes lieluma vajadzībām.
Ierīkošana par brīvu.
Informācijai zvaniet
A. LAGUNS
licenzēts gāzes apkuŗu ierīkotājs
LE 1-6583, Toronto

TORONTO BALSOJIET PAR SAVIEM LIBERĀĻU PARTIJAS KANDIDĀTIEM!

DAVENPORT PARKDALE SPADINA TRINITY YORK HUMBER

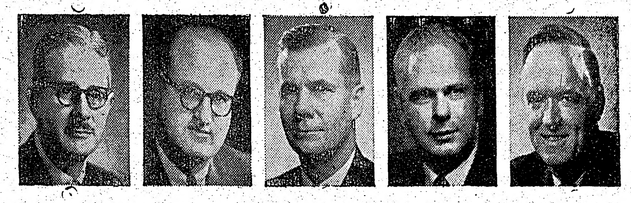

Walter L. Gordon, M. P. Dr. Stanley Haidasz, M. P. Perry S. Ryan, M. P. Hon. Paul T. Hellyer, M. P. Ralph B. Cowan, M. P.

LEO GOODMAN
Chartered Accountant
BA 2-1742
HU 8-5043

ST. CLAIR - PINEWOOD raj.
IZĪRĒJAMA
liela gaiša istaba ar virtuves lietošanu.
Laba satiksme un iepirkšanās.
LE 4-6001, Toronto.

TRANSPORTA UZŅĒMUMS
BĀLTIC MOVERS

VIETĒJIEM un TĀLBRAUCIENIEM.
Tel. LE 4-1403, Toronto.

LATVIJAS AMERIKĀ
MODERNĀ
SPIESTUVE TORONTO
PIEŅEM VISĀDA VEIDA IESPIEDUMDARBU PASŪTINĀJUMUS:
- LAULĪBU un IESVĒTĪBU IELŪGUMU KARTES,
- VIZĪTKARTES,
- DOKUMENTUS BIEDRĪBU VAJADZĪBAM,
- KONCERTU PROGRAMMAS,
- SARĪKOJUMU BIĻETES,
- PLAKĀTUS, DZIESMU LAPIŅAS,
- GRĀMATAS un ŽURNĀLUS,
- VESTUĻU VEIDLAPAS, APLOKSNES u. c.

PASŪTINĀJUMUS PIEŅEM:
LA BIROJĀ, 123 HURON IELĀ, TORONTO, 2-B, ONT., CANADA. TEL.: EM 8-0792.
Pasūtinājumus lūdzam nodot laikus.

Skauti sākuši jau tagad krāt līdzekļus 50 gadu jubilejas nometnei. Uzņēmumā mazskauti iegādājas krājmarkas no inspektora Ed. Ozola un krājziņa V. Treimaņa. Foto JAK

SPORTS

Visu sporta nodaļai domāto informāciju lūgums sūtīt šīs nodaļas red. Ž. Zentiņam, 46 Lynd Ave., Toronto 3, Ont. Tālrunis LE 5-1470.

Mūsu galda tenisisti panākumi

Ontario galda tenisa meistarība notika Kanadiešu nacionālās sporta parādes ietvaros. Sacīkstēs, kā parasti, atkal lieliskus panākumus guvuši latviešu sportisti. Viriešu vienspēles finālā Modris Žulps tikās ar daudzkārtējo Kanadas meistaru Marinko. Uzvarēja Marinko ar 21:14, 14:21, 21:11 un 21:15, atstājot otrā vietā Žulpu. Viriešu dubultspēlē uzvarēja latviešu pāris — M. Žulps ar Laimoni Eichvaldu, bet Ženija Kāpostiņa - Marinko kopā ar kanadieti Jose Tomkin. uzvarēja sieviešu dubultspēlē. Sieviešu vienspēles finālā tikās Velta Ādmine ar Ženiju Marinko, uzvarēja V. Ādmine. Jauktā dubultspēlē Marinko pāris pieveica sīvā cīņā Žulpu ar Ādmini, iegūstot uzvaru ar 3:2 setiem.

LATVIEŠU SACHISTU PANĀKUMI

Baltiešu kluba čempionātā uzvar J. Pamiljens un G. Znotiņš.

Kopš pagājušā gada oktobra, izcīnot katru mēnesi divas spēļu kārtas, Ņujorkas baltiešu šaha kluba 23 šachisti sacentās kluba meistarības izcīņā. Spēlējot Šveices sistēmas 11 kārtas, gala rezultātā 1. un 2. vietu katrs ar 8½ punktiem dalīja Jānis Pamiljens un Gunārs Znotiņš. 3. vietā izvirzījās Kārlis Bērziņš, 4. un 5. v. ar ik 7 p. dalīja P. Zīrnis un A. Šukis. Spēcīgajā konkurencē labi turējās no 6. līdz 8. vietas dalītāji J. Lācis, E. Staknis un A. Veldemā—katrs ar 6½ p. Tad, 9-12. v. ierindojās M. Laurinats, R. Adomaitis, E. Pāla un A. Teho. Seko: E. Kaerts 5½, A. Purmalis, M. Pagasts, Dz. Gobiņš un O. Melstrads 5, S. Trojanas un A. Illo 4½, A. Espenbergs, H. Strolia un A. Vasiļauskas 4 un V. Adamsons 3 punkti.

Atlantika atklātajā čempionātā J. Pamiljenam „Top Expert" trofeja

112 šachisti sacentās Ņujorkā pirmajā „Atlantic Open" turnīrā, spēlējot Šveices sistēmas 6 kārtas. Ierindā bija 10 meistari, 30 eksperti un 40 „A" klases spēki.

Turnīrā uzvarēja ungārs — lielmeistars Pauls Benko, ar 5½ p. un tikpat sasniedza arī Dr. Ariels Mengarīni, tomēr papildu vērtējums bija labvēlīgs ungāram. Šervins, Hofmans, Radoičičs,Ričmens un Ranķis sadza katrs 5 punktus, tikai papildu vērtējumā nobīdīja Ranķi 7. vietā. Toties 4½ punktu ieguvējos bija pavisam 7, kas dalīja 8.-14. vietu, papildu vērtējums deva ne tikai vispārējo 8. vietu, bet arī sekmīgākā eksperta trofeju Jānim Pamiljenam.

ELMĀRS EZERIŅŠ JAUNAIS MEISTARS LODES GRŪŠANĀ ASV VIEGLATLĒTIKAS SAVIENIBAS (USTFF) AMERIKAS MEISTARSACĪKSTĒS TELPĀS

Latviešu izlases basketbolists, savas universitātes futbola izlases spēlētājs un kārtējais reprezentants vieglatlētikā nule pieteicās ASV jaunās Vieglatlētikas savienības — USTFF rīkotās ASV meistarsacīkstēs telpās, kur uzvarēja lodes grūšanā ar labu — 17.45 m rezultātu, atstājot otrā vietā Don Hendrickson, bet trešā vietā Rodger Smith, iegūstot ASV meistara titulu lodes grūšanā telpās. Jāatzīmē, ka sacensībās nepiedalījās pieteiktais olimpiskais meistars Pery. Elmāra Ezeriņa rezultāts ir labākais, ko līdz šim spējis kāds latvietis brīvajā pasaulē.

DETROITAS DV BASKETBOLA VIENĪBA UZVAR SAGINAVU AR 110:48

Ir pagājis jau ilgāks laiks, kopš latviešu izcilais basketbolists Gunārs Vītoliņš tika savaicnots darbā, un bija bažas, vai mēs viņu vispār vēl redzēsim basketbola laukumā. Tagad Gunārs Vītoliņš ir ne tikai atgriezies, bet reizē ar viņa atgriešanos atsākusi darboties arī Detroitas DV basketbola vienība. Pirmā Detroitas spēle notika pret Saginavas LK vidējo valstu meistarības ietvaros. Jaunie Saginavas spēlētāji bija vāji pretinieki rūdītiem detroitiešiem, kuru vienībā bez G. Vitoliņa lieliski darbojās V. Vitoliņš, G. Liepiņš, O. Lenčs un Mārtiņš Lečmanis.

Detroitā spēlēja: Lenčs — 23, V. Vitoliņš — 16, Liepiņš — 12, G. Vitoliņš — 12, H. Lečmanis — 12 un M. Lečmanis — 35.

Saginava: Vītols — 11, Grigāns — 9, P. Cirulis — 7, Moruss — 6, Markovs — 6, Merzs — 5, M. Cirulis — 4.

NOTIKUMI PASAULES SPORTĀ

BOKSS — Argentīnas smagā svara bokseris A. Lavorante jau 6 mēnešus atrodas slimnīcā bezsamaņas stāvoklī. Pag. gada septembrī viņu nokautā sita J. Riggins. Iespējams, ka Lavorante samaņu vispār neatgūs, jo 3 smadzeņu operācijas nav viņa stāvokli grozījušas.

ATLIKTA REVANŠA CĪŅA

Pasaules meistara S. Listona revanša cīņa ar Floyd Patterson atlikta, jo Listonam paredzēta ceļa operācija. Biļetes sacīkstei bija jau sākts pārdot, un sacīkstes atsaukšana rīkotājiem izmaksās 50.000 dolaru.

PASAULES MEISTARS BOKSĀ SPALVAS SVARĀ — DAVEY MOORE 10. GĀJIENĀ ZAUDĒ SUGAR RAMOS UN ATRODAS BEZSAMAŅĀ SLIMNĪCĀ

Pasaules meistars boksā spalvas svarā — Davey Moore aizstāvēja savu titulu pret bijušo kubieti Ramosu.Cīņa notika Losandželosā. 10. gājienā Sugar Ramoss sita Moor'u nokautā un ieguva pasaules meistara titulu. Vēl isi pēc cīņas Moore izteicās, ka vēlas vēlreiz tikties ar savu uzvarētāju, bet jau stundu vēlāk viņu nesamaņā nogādāja slimnīcā. Ārsti domā, ka eksmeistara dzīvība atrodas briesmās, un iespējams, ka aizvadītā cīņa bijusi viņa pēdējā.

GODINA JAUNATNES AUDZINĀTĀJU

Latviešu skolas pārziņa Vold. Lībanta godināšana viņa 60 gadu šūpuļa svētkos un 35 g. paidagoģiskās darbības atceres gadījumā 16. martā izvērtās jo plaša un daudzveidīga. Jau rīta cēlienā viņa „darba vietā," latviešu skolā jubilāru sagaidīja ar dzimšanas dienas kriņģeli, skol. M. Lesnieces uzrunu, mazo bērnu pasniegtiem ziediem, apsveikuma dziesmu un cand. theol. V. Fricsones vadīto svētbrīdi. Pievakarē Grand Rapidu un apkārtnes latviešu ev.-lut. draudzes baznīcā māc. Kr. Hermanis vadīja pateicības dievkalpojumu un dziedāja Daugavas vanadžu ansamblis V. Siliņas vadībā, bet baznīcas apakšējās telpās gavilnieku sveica draudzes priekšnieks prof. O. Jirgensons, pasniedzot svečturi, bet dāmu komitejas priekšniece Z. Kārkliņa — krāšņus ziedus. Bijušo latviešu skolas audzēkņu un jaunatnes pulciņa vārdā V. Lībantam pateicās Vinete Valdmane. Laicīgās daļas tālākais risinājums notika Osterhause klubā. Vecāku padomes vārdā V. Lībantu kā pirmais sumināja V. Mežulis, sveicienus nodeva P. Kaviņš no bij. tautskolu dir. A. Dravenieka un Rīgas skolot. institūta absolventu biedrības, M. Lesniece (skolot. saimes), Z. Lapsiņa (Vienības dr. svētdienas skolas), V. Mežule (gaidu vienības un vecāku padomes), J. Ronis (skautu vecāku padomes), A. Grigors (latviešu skautu saimes), P. Kalniņš (Daugavas Vanagu apvienības), māc. J. Lazda (Vienības draudzes), E. Brūna (DV sieviešu ansambļa), A. Meiers (latviešu b-bas), Ed. Avots (skolotāju kopas), A. Donis (Indianapoles draugiem), A. Geriņa (teātŗa kopas) un pārējo draugu vārdā — J. Kārkliņš, A. Lapsiņš, H. Ritums, L. Daine u. c. Telegrammu bija tuvu pie 30, tās nolasīja skolot. B. Mainē. Bija daudz dāvanu. Gavilnieka dzīvesbiedre paziņoja, ka viņas dāvana ir 1 akru liels apbūves gabals draudzes lauku īpašumā. Ar jautru humora pieskaņu visiem pateicās jubilārs.

SAVIENOTĀS VALSTIS

FILADELFIJĀ

● Filadelfijas latviešu draudžu un organizāciju Sadarbības centra sanāksme 17. martā Brīvo latvju biedrības namā, piedalo-ties prezidijam — Dr. N. Vīksniņam, Dr. A. Baidiņam un Fr. Brunavam, kā arī pārstāvjiem: Lidijai Rodiņai - Braunai no baptistu draudzes, Voldemāram Šmitchenam no DV apvienības, Jānim Šmitchenam no Brīvo latvju biedrības un Valdim Zantam no Sv. Jāņa draudzes, pieņēma priekšsēža sniegto pārskatu un revīzijas komisijas atzinumu par pag. gada darbību. Kaut gan Sadarbības centra darbību traucējuši daži nelabvēlīgi apstākļi, kopīgiem spēkiem izveidotā šejienes jumta organizācija savus uzdevumus veikusi Jaunajā prezidijā nākošajam darbības gadam ievēlēja par priekšsēdi Dr. Nikolaju Vīksniņu un par kasieri — Voldemāru Šmitchenu.

● Kā 17. marta kārtējā mēnešsapulcē noskaidrojās, Brīvo latvju biedrības nama celšanas priekšdarbi pavirzīti jau tik tālu, ka nolīgts oficiāls līgums ar arhitekti Mirdzu Mediķu - Sēju par celtniecības projekta izgatavošanu, ieskaitot arī sekošanu nama celšanas darbiem.

Būvkomisijā tagad darbojas: R. Būčus, A. Brošs, J. Viļumsons, J. Freijs, K. Graudiņš, F. Andermanis un Prāvs.

Izveidota arī īpaša sarīkojumu komiteja, kurā iesaistīti: sarīkojumu vadītājs E. Brōlis, R. Grausa, F. Grieze, U. Kalniņš, J. Berķis, J. Grava un Foldāta.

KOLORĀDO SPRINGA, COLO.

● Latviešu biedrības valde kopā ar dāmu komiteju bija sarīkojusi sadraudzīgu vakaru Namdaŗu zāles (Carpenter Hall) telpās. Vakara programmā bija divas filmas: Tas notika pie Baltijas jūŗas un Rīga 1956. g. Mantu loterijā grafiķa Anša Bērziņa glezniecību Negaiss pār Rīgu laimēja Ārija Timermane.

● Pieminot R. Blaumaņa 100 gadu dzimšanas dienu. Denveras latviešu kluba drāmatiskā kopa viesosies šeit 7. aprīlī Perkina zālē ar Elgas Kores pēc R. Blaumaņa noveles drāmatizēto lugu Salna pavasarī. Lugu iestudējis rež. J. Krūmiņš.

E. Z.

KĀRLIM LAUCIŅAM 75 GADI

Daudz mūsu tautiešu izklīduši pa visiem kontinentiem un sasniegusi diženu dzīves gājumu, bet lielās izkliedētības un atstālumu dēļ klusībā pavada savas vecuma dienas, bez sabiedrības sevišķas uzmanības.

Viens no tiem ir Kārlis Lauciņš, kas tieši Ziemsvētku pievakarē atskatījās uz 75 nodzīvotām vasarām sirsnīgās un ciešās ģimenes vidū Derbijā, Lielbritanijā. Raiba un piedzīvojumiem bagāta ir viņa dzīves pirmā puse, kad katrs centīgs latviešu jaunietis bija spiests dzit pirmās vagas zinību laukā, ar neatlaidību, fizisku un garīgu piepūli, jo pamatā bija materiālās grūtības.

1910. g. pavasarī kā eksterns noliek pārbaudījumus pie Pētera I reālskolas un rudenī iestājas Rīgas Politechnikas Komercnodaļā; to beidz 1913. g. pavasarī ar tirdzniecības zinību kandidāta gradu. Tūdaļ rudenī jāpilda obligātais kara dienests, un seko iesaukums cara armijas rindās.

Sākoties 1. pasaules karam, K. Lauciņa vienība nekavējoties tiek sūtīta cīņās un L. kā kaprālis jau izpelnās priekšniecības atzinību — Juŗa krusta IV šķiru. Tā paša 1914. gada novembrī viņu paaugstina par praporščiku (vēlt.) Vienība piedalījusies kaujās Galicijā, Austrijā un Polijā pret vāciešiem.

Cik strauji karošana sākās, tikpat ātri tā beidzās, un decembrī bataljons jau atradās vācu gūstā, netālu no Leipcigas, kopā ar Sabiedroto karaviriem, kādā no Napoleona laika cietokšņiem. Virsniekiem algu maksāja, un savu laiku viņi varēja pavadīt, kā grib. Alkstot pēc plašākām zinībām, K. Lauciņš interesējas par tirdzniecības lietām un valodām. Gūstekņu rīcībā bija plaša bibliotēka, un par saņemto algu varēja arī iegādāties nepieciešamās grāmatas.

K. Lauciņš pastāsta, ka tolaik kara gūstekņu, sevišķi virsnieku, garastāvoklis bija ļoti nospiests.

Lai šo stāvokli novērstu, K. Lauciņš noorganizē grāmatvedības kursus. Sākumā atsaucība bijusi ne visai liela, bet pēc boļševiku revolūcijas katrs vēlējies tapt par grāmatvedi. Tā gūsta laikā K. Lauciņš lasījis lekcijas un noorganizējis ap četrus kursus. Gūsta laikā viņš pilnīgi apguīst angļu valodu, jo daži sirsnīgi britu draugi — virsnieki ir viņam lieli palīgi, tāpēc iemācās arī franču valodu.

1918. g. rudenī K. Lauciņš pārnāk no gūsta un apmetas vecāku mājās Sēlijā. 1919. g. pievienojas Baloža brigādei un dodas uz Latgales fronti, kur viņu ievaino. Tad pāriet Virpavēlniecības štāba dienestā.

1919. g. rudenī, kad Latgales frontē Landesvēra komandēšanu pārņem plkv. Aleksandrs, (tagad atv. britu feldmaršals) no britu militārās misijas Latvijā, Kārli Lauciņu ieceļ pie viņa par sakaru virsnieku. Par šo vēsturisko laika posmu viņam daudz piedzīvojumu un vērtējumu, jo plkv. Aleksandru pavadījis visos viņa braucienos, sanāksmēs un daudzos lēmumu iedzīvinājumos:

Pēc demobilizācijas L. stājas Satiksmes ministrijas dienestā. 1925. gadā pāriet strādāt bankā. Ap 1932. gadu ir lūguciema stikla fabrikas vadībā. Tirdzniecības un rūpniecības kamerā ir saimniecības daļas vadītājs.

Bēgļu laikā Vācijā K. Lauciņa darbošanās neapsīkst. Viņš iestājas Britu militārās pārvaldes dienestā Šlezvigā Finance & Property Office un tur ir sekretārs - tulks.

1947. gadā ierodas Liebritanijā, kur pārvalda Elsham-Woldes rūpniecības hosteli un ir vietējās DVF kopas pilnvarotais.

„Vērība vairāk jāpievērš latviskās apziņas uzsvēršanai, jo latvietim jāpaliek latvietim, vienalga, kur viņš ir. Atvēlēt vairāk līdzekļu kultūras celšanai. Citām tautām ir lieli līdzekļi, un jau plaši izvērsts informācijas darbs pretboļševistiskajā laukā. Mums jāprasa neatkarīga Latvijas valsts, jo par stāvokli austrumos te ir pieejams daudz ziņu," tāds ir K. Lauciņa vērtējums.

K. Lauciņš kopš 1954. gada ir biedrs DVF Derby nodaļā un vairākus gadus bijis nod. revīzijas komisijas priekšsēdis. Ar interesi seko informācijas darbam un labprāt sniedz derīgus ierosinājumus. Rakstījis vietējā angļu avīzē par Latviias likteniem un lasījis referātu britu Round Table klubā.

Daudz baltu dieniņu dižaiam latvietim!

L. Ceriņš.

VAŠINGTONA MAINA

(Pārnesums no 1. lpp.)

parādījās starpkontinentālās atomraķetes, aina krasi mainījās. Amerikāņu militārie lietpratēji uzsver, ka nedz Sav. Valstis, nedz Padomju Savienība nevar viena otrū iznīcināt netiekot iznīcināta arī pati. Starpkontinentālo raķešu atomkaŗš katrā pusē prasītu no 40-120 miljoni dzīvību! Šādas situācijas priekšā nav jābrīnās, ka Sav. Valstis grib izvairīties no katra konflikta, kas varētu novest pie eventuālas atomieroču iznīcības izmaiņas ar Padomju Savienību.

Pārejot pilnīgi uz raķešu un atomzemūdenēm kā galveniem aizsardzības un atmaksas ierocīem, Sav. Valstis tagad savas militārās aizjūŗas bazes likvidē brīvprātīgi — ne vairs zem vietējā nacionālā spiediena, kā tas notika agrākos gados.

Pēc Pentagona sniegtās informācijas vispirms tiks likvidētas B-47 bumbvedēju bazes. Tuvāko mēnešu laikā tie pazudīs no vismaz sešām valstīm. 225 minētā tipa bumbvedēji tiks izņemti no apgrozības jau tūliņ. Atlikušie 765 līdz 1965. gadam. Sav. Valstu stratēģiskās gaisa komandas rīcībā vēl ir 630 B-52 un 100 B-58 bumbvedēji, kas visi atradīsies Ziemeļamerikas kontinentā. Līdz šī gada aprīļa sākumam no Rietumeiropas. Tā gan tiekot iznamerikāņu vidējo distanču raķetes — trīsdesmit Jupiteri no Itālijas, piecpadsmit no Turcijas un sešdesmit Thor tipa raķetēs no Anglijas. Franču militāristu uztverē tā jau ir atklāta Sav. Valstu atkāpšanās no Rietumeiropas. Tā gan tiekot ievesta. Polaris raķešu un atomzemūdeņu aizsegā, bet ar to patiesos Vašingtonas plānus tomēr nevarot noslēpt. No vienas puses Francija ir tā, kas visvairāk cīnās par nacionālu un no Sav. Valstīm neatkarīgu atomarsenālu. Francija ir arī tā, kas, atomieroču jautājumā, kategoriski liedzas sadarboties ar Sav. Valstīm — un kliedz visskaļāk, ja tai liekas, ka Sav. Valstis gatavojas Rietumeiropas atstāšanai!

Acumirkli apmēram viens miljons amerikāņu karavīru atrodas izkaisīti pa visu brīvo pasauli. Sav. Valstu kaŗa flotes lielākā daļa nepārtraukti patrulē pasaules jūŗās. Ārvalstu bazēs atrodas vairāk kā 2000 amerikāņu lidmašīnu. Un līdz ar karavīriem aizjūŗas zemēs dzīvo ap 600.000 amerikāņu sieviešu un bērnu. Sav. Valstu kasei tas izmaksā 3 miljardu dolaru gadā. Kaŗaspēka uzturēšana Rietumvācijā vien prasa 700 milj. dolaru. Tas pēckaŗa gados tā noplicinājis Sav. Valstu zelta rezerves, ka jau no financiālā viedokļa vien raugoties pārmaiņas aizsardzības politikā izrādījušās absolūti nepieciešamas.

No augšminētā jāvaicā, kādu iespaidu pārmaiņas Sav. Valstu militārā stratēģijā atstās uz Padomju Savienīou. Vai tā mēģinās pārmaiņu periodu izmantot agresijai pret Rietumeiropu? Uz to Sav. Valstu militārie lietpratēji atbild ar nē. Vispirms jau Chruščevs nebūt nav noskaņots kaŗam. Otrkārt, arī pārmaiņu periodā Sav. Valstu rīcībā būs pietiekami spēki, lai Chruščevu atturētu no jebkādām militārām avantūrām. Un tad, kad Sav. Valstis būs pilnīgi pārslēgušās uz starpkontinentālām raķetēm un Polaris atomzemūdenēm, kaŗa sākšana Padomju Savienībai nozīmētu drošu iznīcību.

✝

JĀNIS PUCIRIUS

dzimis 1882. g. 10. augustā, miris 1963. g. 19. martā.

SV. JĀŅA EV. - LUT. LATVIEŠU DRAUDZES TORONTO PALĪDZĪBAS FONDS.

VĀCIJAS IEKŠPOLITIKAS . . .

(Pārnesums no 6. lpp.)

Golla „machinācijām". Avīze „The Scotsman" ieteic vāciešiem iemācīties atšķirt draudzēšanos ar Franciju no pakļaušanās Francijai.

Visai savāds ir Dr. Ādenauera liktenis. Viņa vadībā Vācija ir ne tikai atspirgusi no kaŗa, bet arī atguvusi savu spēku un stāvokli starptautiskajā politikā. Tagad tomēr pret viņu ir stipra opozicija pat vācu pilsoniskajās partijās (it sevišķi brīvo demokratu partijā). Dzird baumas, ka pret Dr. Ādenaueru vērstajā opozicijā liela loma esot arī dažu politiķu personiskai godkārei resp. tiekšmei pēc iziešiem posteņiem un varas. Dr. Ādenauers savu darbu ir padarījis . . . un tagad viņš var iet! . . .

No Vācijas nāk ziņas, ka vācu sociāldemokrati kļuvuši domīgi sakarā ar iespējamo strādnieku partijas uzvaru nākamajās parlamenta vēlēšanās Britanijā. Vācu sociāldemokrati nav pārāk pie valdības stūres nāktu cita sarkani un visumā diezgan nacionāli noskaņoti: līdzīgi visai vācu tautai viņi vēlas Vācijas apvienošanu. Bet nav noslēpums, ka britu strādnieku (lēboristu) partijas kreisā spārna locekļi domā par Austrumvācijas tā sauktās demokratiskās republikas atzišanu. Vairāki no viņiem ir apmeklējuši Austrumvāciju un atgriezušies ar visai patikamiem iespaidiem.

Vēl neatmināta mīkla ir jaunievēlētā britu strādnieku partijas līdera Vilsona nostāja šini jautājumā. Ir zināms, ka viņam agrāk bija daudz kreisāki uzskati nekā viņa priekšgājējam Geitskilam. Vācu sociāldemokrati labi zina, ka vācu tauta nekādā ziņā nevēlēsies redzēt par savu sabiedroto NATO organizācijā valsti, kuŗa atzītu Ulbrichta režīmu. Tieši vācu sociāldemokrati līdz šim dedzīgi atbalstīja Britanijas uzņemšanu Eiropas Koptirgū. Vai šis simpatijas pret Britaniju varētu mazināties, ja Britanijā pie valdības stūres nāktu cita partija?

Austra Augenberga

KANADAS BAZNĪCĀS

TORONTO

Māc. A. Cops, 70 Scarboro Rd., Toronto, Ont., tel. OX 9-3331.

Toronto Sv. Andreja baznīcā, Carlton un Jarvis ielu stūrī. Tel. WA 4-1563.

7. aprīlī, plkst. 3 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu.

12. aprīlī, Lielā piektdienā, pl. 11 dievkalpojums ar dievgaldu.

14. aprīlī, I Lieldienās, plkst. 10 dievkalpojums.

Sestdien, 27. aprīlī, plkst. 8 vakarā draudzes koŗa koncerts.

Māc. A. Lūsis, 50 Dewson St., Toronto, Ont., tel. LE 6-2510.

Sv. Jāņa draudze Toronto.

31. martā, plkst. 2 p.p. Trīsvienības baznīcā dievkalpojums. Svētdienas skola. Jauniešu grupa.

7. aprīlī, plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Pūpolu svētdienas dievkalpojums. Svētdienas skola. Iesvētes mācība vecākai konfirmandu grupai.

11. aprīlī, plkst. 7 vakarā — Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu Trīsvienības baznīcā. Mācītāji — J. Vējiņš un A. Lūsis.

12. aprīlī, plkst. 5 vakarā, Sv. Jāņa baznīcā Lielās Piektdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Mācītāji J. Vējiņš un A. Lūsis.

14. aprīlī, plkst. 5 no rīta Sv. Jāņa baznīcā Lieldienu rīta agrais dievkalpojums.Dziedās draudzes koris; plkst. 2 p.p. Jāņa baznīcā Lieldienu dievkalpojums.

Māc. A. Briedis, 44 Marilyn Cr., Toronto 16, tel. PL 7-2739.

Toronto Austrumu ev. - lut. latviešu draudzes dievkalpojumi notiek Sv. Barnaba baznīcā, 361. Danforth Ave.

31. martā, plkst. 2,30 p. p. Kristus ciešanu laika dievkalpojums un svētdienas skola.

HAMILTONA

Māc. E. Pavasars.

Hamiltonā, Latviešu ev. - lut. Kristus draudzē, 18 Victoria Ave., South.

31. martā, plkst. 10,30 dievkalpojums bērniem ar sekojošu Svētdienas skolu; plkst. 11 dievkalpojums pieaugušiem; plkst. 10,15 bībeles klases stunda.

LONDONA

Māc. J. Prauliņš, 22 Academy St., Apt. 3, St. Catharines, Ont. Tel MU 5-5098.

Sv. Katarines latviešu ev. - lut. draudzē, Kristus lut. baznīcā, 140 Russel Ave.

11. aprīlī, plkst. 8-os vakarā Zaļās Ceturtdienas dievkalpojums ar dievgaldu. Dziesmu lapiņas.

Londonas latviešu ev. - lut. draudzē, Trīsvienības lut. baznīcā, Oxford un Colborne St.

Jaunatnes iesvēte paredzēta 14. jūlijā. Jaunieši, kas vēlētos šai dienā tikt iesvētīti, lūgti pieteikties pie draudzes mācītāja līdz 1. aprīlim.

NORANDA

Norandas latviešu draudzes dievkalpojums ar dievgaldu Pūpolsvētdienā, 7. aprīlī, plk. 4 p.p. United Church b-cā. Prāv. A. Skrodelis.

NIAGARA

Niagara Falls (Ont.) latviešu ev. - lut. draudzes anglikāņu Sv. Jāņa baznīcā, 580 Portage Rd.

7. aprīlī plkst. 2 p. p. Pūpolu svētdienas dievkalpojums ar dievgaldu; māc. J. Prauliņš.

VANKUVERA

Māc. K. Kampe, 1425 W 13-th Ave., Vancouver 9, B. C., tel RE 8-8797, Vankuveras ev. - lut. latviešu draudze.

MONTREĀLĀ

Māc. A. Voitkus, 3438 Rosedale Ave., Montreal 28, P. Q. Tel. HU 9-3224.

Montreālas Latviešu ev. - lut. Trīsvienības draudze, Sv. Jāņa baznīcā, 4345 Marcil Ave.

30. martā, plkst. 7.30 vakarā garīgs koncerts Trinity Memorial baznīcā. Piedalās Makvikare, Sūns, Ciruls un Edite Timermane.

31. martā, plkst. 1,30 p. p. dievkalpojums.

Māc. Viesturs Šēfers, 4571 Coolbrook Ave., Montreal 29, P. Q. Telef. 484-8394.

Sv. Pāvila ev.-lut latviešu draudzes Montreālā dievkalpojumi notiek Presbiteriāņu baznīcā, Hutchison un Viateur ielu stūrī.

VIRDŽINIJTAUNA

Virdžīnijtaunas latviešu draudzes dievkalpojums ar dievgaldu Pūpolsvētdienā, 7. aprīlī, pl. 1 p.p. anglikāņu b-cā. Prāv. A. Skrodelis.

OTAVA

Otavas latviešu ev. - lut. Miera draudze; māc. Edg. Lange, 364 Pleasant Park Road. Tel.: RE 3-3906.

TORONTO BAPTISTU

draudzes dievkalpojumi svētdienās pl. 4 p. p. un trešdienās pl. 8. Bibeles vakari Wilmer Road baznīcas telpās.